

**DE BIJBEL
HET WOORD VAN GOD**

DE BIJBEL, HET WOORD VAN GOD

Voorwoord

Op de volgende bladzijden vind je een aantal onderwerpen uit de Bijbel. Het is slechts een greep uit de enorme rijkdom die het Woord van God te bieden heeft en is daarom ook bij lange na niet compleet. Maar ja, je moet toch ergens beginnen en dat heb ik dan ook maar gedaan.

Elke bladzijde is een afgerond hoofdstuk, maar een onderwerp kan uit meerdere bladzijden bestaan. Ik had natuurlijk ook gewoon kunnen doorgaan, net zolang tot het onderwerp af was, maar dat was onmogelijk, omdat de stukjes in eerste instantie met een bepaald doel geschreven zijn.

Als vader wil je op één of andere manier aan je kinderen leren wie hun echte Vader is. Ik had daar moeite mee. Het kwam wel geregeld ter sprake, maar zonder enige structuur. Uit frustratie, maar met enthousiasme ben ik toen maar hiermee begonnen. Gemiddeld één keer per week hangt er nu een nieuw stukje op de deur van de wc. Toegegeven, een vreemde plaats, maar wel een plaats waar iedereen met regelmaat komt.

Daarom, niet omdat ze op de deur van de wc hangen, maar omdat ze voor jeugd bestemd zijn, is het met eenvoudigheid van woorden geschreven. Natuurlijk in de hoop dat ook vaak moeilijke onderwerpen toch begrepen kunnen worden.

Door de beknoptheid van de Bijbelstudies, is het onmogelijk om volledig te zijn. Over elk onderwerp valt veel meer te zeggen dan in deze kleine hoofdstukjes staat. Toch heb ik steeds geprobeerd om teksten te zoeken die, binnen de betekenis van een bepaald Bijbelgedeelte, iets zeggen over het gekozen onderwerp. Die teksten zijn overgenomen uit de Statenvertaling, omdat die verreweg de beste en meest Bijbelgetrouwe vertaling is. Vaak moeilijk te begrijpen, maar bij goed lezen toch het meest duidelijk! Vind je dat te moeilijk, leg dan de NBG vertaling ernaast.

Het is mijn vurige wens dat deze stukjes mogen bijdragen aan het beter leren kennen van onze grote God en Zaligmaker, Jezus Christus. Per slot van rekening hebben wij ons leven aan Hem te danken. Niet omdat we dat verdiend hebben, maar uit geloof en door Zijn grote genade. Neem niet alles klakkeloos aan, maar onderzoek of deze dingen ook alzo zijn.

Barth van Dijk

DE BIJBEL, HET WOORD VAN GOD

INDEX

Het Woord van God	blz. 1
De inspiratie van de Bijbel 1	2
Het Evangelie	4
Wedergeboorte	7
In Christus	11
Oorlog en Vrede	12
David de profeet	13
Christus de Profeet	14
Zoon en Erfgenaam	15
De Vader	17
De erfenis	18
De Gemeente	21
De hemelen en de aarde	23
De Zoon des mensen	27
Het offer van Christus	32
De Hogepriester naar de ordening van Melchizédek	36
De Grote Verzoendag	39
De oude en de Nieuwe mens	44
De kip en het ei	45
Schaak en schaakmat	46
Het evangelie van de satan	48
De Bijbel: ik snap er niets van	50
Oud en nabij de verdwijning	51
Meer redenen voor de komst van de wet	53
De bediening des doods	56
Zonde	57
Twee bomen 1	60

HET WOORD VAN GOD

De Bijbel is het Woord van God. Waarom is dat zo?

- Psalm 19: 8 De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN is gewis, den slechten wijsheid gevende.
- 9 De bevelen des HEEREN zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen.
- 10 De vreze des HEEREN is rein, bestaande tot in eeuwigheid, de rechten des HEEREN zijn waarheid, samen zijn zij rechtvaardig.

In deze paar verzen worden zes titels voor de Schrift genoemd, die elk een kenmerk en een uitwerking noemen. De Schrift wordt dus genoemd:

	kenmerk:	uitwerking:
1. de wet des HEEREN	volmaakt	bekeert de ziel
2. de getuigenis des HEEREN	gewis	geeft slechten wijsheid
3. de bevelen des HEEREN	recht	verblijdt het hart
4. het gebod des HEEREN	zuiver	verlicht de ogen
5. de vreze des HEEREN	rein	bestaat tot in eeuwigheid
6. de rechten des HEEREN.	waarheid	zij zijn rechtvaardig

In Psalm 119 staan tien namen voor het Woord van God, namelijk:

1. de wet des HEEREN	(vers 1)
2. de getuigenissen des HEEREN	(vers 2)
3. de bevelen des HEEREN	(vers 4)
4. de inzetten des HEEREN	(vers 5)
5. de geboden des HEEREN	(vers 6)
6. de paden des HEEREN	(vers 15)
7. het woord des HEEREN	(vers 16)
8. de wonderen van Gods wet	(vers 18)
9. de verordeningen des HEEREN	(vers 20)
10. de wonderen van God	(vers 27).

De uitdrukking ‘de wet des HEEREN’ slaat niet alleen maar op de wet van Mozes. Het is meer een algemene term voor de Schrift. David bezat alleen de vijf boeken van Mozes, die in de Bijbel de Torah of de Wet genoemd worden. Deze namen hebben dezelfde betekenis als ons woordje de Schrift = Torah. Wet betekent ook onderwijzing.

Dat de Bijbel het Woord van God is, wordt op vele plaatsen in de Bijbel zelf gezegd. Er is geen enkel ander boek in de wereld dat hetzelfde beweert.

Het Oude Testament bevat 39 boeken (eigenlijk 43, want de Psalmen zijn onderverdeeld in 5 boeken) en het Nieuwe 27. Deze 66 (70) boeken worden sinds de vierde eeuw de Bijbel genoemd, dat wil zeggen: Boeken. Dat komt van het Griekse woord Biblia.

De Bijbel spreekt over Schrift, Heilige Schrift, Schriften of Heilige Schriften. Deze woorden geven weer dat het Gods bedoeling was ons Zijn geschreven Woord te geven. In de Bijbel komt het woord >Bijbel= niet voor, maar wel boek, van biblion (bijv. Gal. 3: 10).

DE INSPIRATIE VAN DE BIJBEL 1

Als we niet zouden geloven dat de Bijbel het Woord van God is, wat voor nut heeft die Bijbel dan nog? Dan zijn er genoeg andere interessante boeken te lezen. Er zijn nogal wat mensen die net als prof. Kuitert (een theoloog) denken en zeggen: ‘Alles wat wij van boven weten, dat hebben we van beneden’. Dat betekent dus dat de Bijbel een volledig door mensen verzonnen boek is. Dat betekent bovendien dat de mensen zelf God verzonnen hebben. Dat betekent dus ook dat die mensen in fabeltjes geloven. Ze nemen zichzelf in de maling.

De Bijbel zegt daar heel andere dingen over. Ik had al gezegd dat de Bijbel het enige Boek is dat van zichzelf zegt dat het Gods Woord is. Dat staat niet op maar één plaats, maar op vele. Hier volgen enkele Schriftplaatsen:

Hebr. 1: 1   God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon:

God had dóór de profeten gesproken tot de vaderen. De vaderen zijn niet alleen Abraham, Izak en Jakob, maar heel het volk Israël. De profeten van het Oude Testament spraken eigenlijk niet zelf, maar God deed dat via hun monden. Tegenwoordig spreekt Hij tot ons door de Zoon. Daar hebben we in de eerste plaats het Nieuwe Testament aan te danken en als wij willen, dan openbaart de Zoon ons ook Gods Woord door Zijn Geest.

In verschillende Psalmen staat dat de Heere Jezus aan Zijn Vader beloofde dat, wanneer Hij uit de dood zou opstaan, Hij Gods Naam bekend zou maken in het midden van de grote Gemeente. De naam van iemand is hetzelfde als de persoon zelf.

In Hebr. 2 citeert de brieveschrijver uit Psalm 22: 23

Hebr. 2: 10   Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele zonen tot de heerlijkheid leidende, de overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen.

11   Want én Hij, Die heiligt, én zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.

en nu volgt het citaat:

Hebr. 2: 12   Zeggende: Ik zal Uw Naam Mijn broeders verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.

De Heere Jezus Christus is nu, na Zijn dood en opstanding, onze Hogepriester en één van de taken van de hogepriester is het volk te onderwijzen in Gods Woord. Dat doet Hij nu dan ook aan degenen die naar Hem willen luisteren. Dat is hetzelfde als horen, horig zijn en dus gehoorzaam zijn. En dat is weer hetzelfde als gewoon geloven wat God gezegd heeft in Zijn Woord. Zoals we gezien hebben, deed Hij dat door de profeten, maar nu door Zijn Zoon. De profeten zijn niet alleen Jesaja, Jeremia enz., maar ook Mozes, David en noem maar op. Heel de Bijbel spreekt God over Zichzelf en over de Heere Jezus Christus, Zijn Zoon, Die het afschijnsel is van Zijn heerlijkheid en het uitgedrukte beeld van Zijn Wezen. Christus is dus God.

DE INSPIRATIE VAN DE BIJBEL 2

Nog even terug naar de profeten.

In 1 Petr. 1: 8 en 9 staat dat wij Christus niet gezien hebben. Dat is natuurlijk ook zo. Maar wij geloven in Hem en verheugen ons over Hem met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde. Als we dat doen, dan verkrijgen we het einde (= doel) van ons geloof, namelijk de zaligheid der zielen. Dat is de zaligheid van onze levenswandel, dat wat men aan ons kan zien.

De profeten spraken al over die zaligheid in het Oude Testament. Omdat ze niet wisten over welke tijd ze profeteerden, probeerden ze daar achter te komen. Dat staat in het vervolg van 1 Petr. 1

- 1 Petr. 1: 10 Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u *geschied*;
- 11 Onderzoekende op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, *dat op Christus komen zou*, en de heerlijkheid daarna *volgende*.
- 12 Denwelken (de profeten) geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die van de hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.

In vers 10 staat dat de profeten geprofeteerd hebben over de genade die wij verkregen hebben. ‘Wij’ zijn de gelovigen sinds de opstanding van Christus. Die genade is onze zaligheid. De profeten begrepen niet wat ze profeteerden en over welke tijd ze spraken. Dus onderzochten zij hoe dat zat.

In vers 11 staat dat de Geest van Christus in die profeten was. Zij waren het dus niet zelf, maar de Geest van Christus profeteerde. En wat profeteerde Hij? Dat Christus zou lijden, maar daarna heerlijkheid zou ontvangen. Vers 10 staat voor vers 11. Dus, omdat de Heere Jezus Christus eerst geleden heeft en daarna heerlijkheid ontving, verkrijgen wij, die in Hem geloven en zich in Hem verheugen, zaligheid. Dat noemt vers 10 genade.

Uit vers 12 blijkt dat dat in het Oude Testament nog verborgen was, maar wel aan de profeten geopenbaard is.

Nu is het ook aan ons geopenbaard. Door wie? Door degenen die het Evangelie verkondigd hebben. Dat zijn onder anderen Petrus en Paulus. Ook hier staat weer dat zij dat niet zelf deden, maar de Heilige Geest. Zelfs de engelen zijn erg geïnteresseerd in dat Evangelie.

Inspiratie komt van het Latijnse woord "inspirare". Dat betekent: begeistert, beademd, ingeblazen, of ingegeven.

Paulus zegt in 2 Tim. 3: 16 Alle (heel de) Schrift is van God ingegeven.

Het woord ‘ingegeven’ is hier eigenlijk ‘ingeblazen’. In het Grieks staat er: theo-pneustos, dat is: van God ingeblazen. Theo = God en pneustos = inblazen. Pneuma is lucht. Denk maar aan een pneumatische boormachine; dat is een boormachine die op luchtdruk werkt.

Heel de Bijbel is dus door God ingegeven, ingeblazen, door Zijn Heilige Geest.

HET EVANGELIE 1

Zo worden bijv. de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament genoemd: Het Evangelie van Mattheus, Markus, Lukas en Johannes. Niet dat daar alles mee gezegd is, want de Bijbel is één groot Evangelie.

Evangelie betekent 'Blijde Boodschap'. Die boodschap is dat Christus is gestorven en begraven, maar op de derde dag werd opgewekt uit de doden. Eén van de gevolgen daarvan is, dat God ons bekwaam gemaakt heeft om Hem te dienen (zie Kol. 1: 12 en 2 Tim. 2: 21).

Is dat nu zo bijzonder? Ja, want daar zit nogal wat aan vast. In de eerste plaats waren wij dus kennelijk eerst niet bekwaam om de levende God te dienen. Waarom niet? Omdat God niet door zondaars gediend kan en wil worden. In Rom. 8: 8 staat: "En die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen". Denk maar aan de offers in het Oude Testament; die moesten helemaal gaaf zijn, daar mocht niets aan mankeren.

Dat betekent ook en daar denken wij christenen meestal helemaal niet aan, dat het niet om ons draait, maar om God. In één van de vorige stukjes lasen we immers nog dat alle dingen door Hem en om Hem zijn. Het is Zijn schepping en wij mensen zijn dus Zijn eigendom, of je nu een gelovige bent of niet. Maar helaas hebben wij Hem niets te bieden.

In de tweede plaats is dat zo bijzonder, omdat God niet alleen aan Zichzelf gedacht heeft, maar de wereld alzo lief had dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder die in Hem gelooft, niet verderve (verloren gaat), maar eeuwig leven zal hebben (Joh. 3: 16). Dat is mooi meegesnoept. Hoewel het om Hem gaat, biedt Hij ons eeuwig leven aan. Als dat niet bijzonder is, dan weet ik het ook niet meer. Gelukkig heeft Hij ons alles te bieden.

Een normaal mens gaat na verloop van tijd gewoon dood. Hoe je het ook wendt of keert, dat gebeurt. Daar is ook niets vreemds aan, want dat zijn wij zo gewend. Dat doodgaan komt door de zonde. Natuurlijk wisten jullie dat al wel, maar zo staat het ook in de Bijbel.

Rom. 5: 12   Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen door gegaan is, in welken wij allen gezondigd hebben.

Dus, doordat wij zondigen, sterven wij. In ons taalgebruik is sterven eigenlijk niet het goede woord, want als je sterft, leg je je lichaam af. Als je dood bent, dan is er geen communicatie meer. Voor God besta je dan niet meer.

Door het lijden en sterven van de Heere Jezus is iedereen dood voor God.

2 Kor 5: 15   Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn....

Dat is bepaald geen blijde boodschap, maar het vers stopt daar ook niet, want lees maar verder:

En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is

Wie leven er dan nog als iedereen gestorven is? Volgens o.a. Joh. 3: 16 zijn dat degenen die in Hem geloven. Zij hebben immers eeuwig leven gekregen!

HET EVANGELIE 2

Het vorige stukje eindigde met dat iedereen voor God dood is, behalve degenen die in Hem geloven. Zij waren eerst ook dood, maar zijn weer levend geworden door het geloof in de Heere Jezus Christus. Zij zijn dus kennelijk opnieuw geboren.

Ja, hoe nu verder? Het kan nu alle kanten op. Dit stukje gaat over het Evangelie, dus laten we ons nu even daartoe beperken.

We hadden al gelezen dat God ons bekwaam gemaakt heeft de levende God te dienen. Het is belangrijk om het zo te zeggen, omdat het niet om ons draait, maar om God. Hij is de Schepper en wij zijn Zijn schepsel. Hij wil gediend worden door degenen die Hij gemaakt heeft. Dat lijkt me logisch. Als jij bijv. een fiets maakt, dan wil je ook dat die fiets doet waarvoor je hem gemaakt hebt, namelijk van a naar b brengen enz. Je kunt hem ook zo mooi gemaakt hebben, dat je ermee wilt showen. God doet precies hetzelfde, maar daar hebben we het later over. Als die fiets er zomaar vanzelf vandoor gaat, dan heb je niets aan zo'n ding. Of, nog erger, als ie gestolen wordt, dan ben je hem gewoon kwijt. Dit lijkt een absurd voorbeeld, omdat je een fiets meestal koopt of krijgt en het een ding is dat niet kan denken, maar toch is de vergelijking nog zo gek niet. Als ik jouw fiets zou zijn (dat zou je wel willen) en ik zou er zelf vandoor gaan, dan heb jij niets meer aan mij. En als ik me laat stelen, door bv. de satan, dan heb je ook niets meer aan mij. In beide gevallen ben ik verloren voor de maker, namelijk de eigenaar. Snap je de link? Zo was de situatie. Ik was totaal onbruikbaar voor God.

In beide gevallen heeft God er ook voor gezorgd dat ik toch door Hem gebruikt kan worden. Hij heeft de gestolen fiets vervangen voor een nieuwe (Hij heeft mij gekocht met Zijn bloed en nieuw gemaakt) en de dief (de satan) is opgepakt en onschadelijk gemaakt. Ik hoef nu alleen nog maar te accepteren dat ik Zijn eigendom ben. Hij heeft ervoor gezorgd dat ik geschikt ben voor gebruik. Dus, Hij heeft mij bekwaam gemaakt om Hem te dienen. Hoe dan?

- 1 Kor 15: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het **Evangelie**, dat ik (Paulus) u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;
- 2 **Door hetwelk gij ook zalig wordt**, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.
- 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, **dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;**
- 4 **En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derde dage, naar de Schriften;**
- 5 **En dat Hij is van Céfás gezien, daarna van de twaalven.**
- 6 **Daarna is Hij gezien van vijfhonderd broeders op eenmaal...**

Even samenvatten: punt 1: door dat Evangelie word je zalig;

punt 2: dat Evangelie houdt in: 1: Christus is gestorven voor onze zonden;

2: Hij is begraven;

3: Christus is ten derde dage opgestaan.

Door dat verlossingswerk van Christus (dood en opstanding) zijn wij bekwaam gemaakt om de levende God te dienen. Die dingen waren allemaal al in de Schrift, in het Oude Testament, aangekondigd. Dat het bovendien een bewezen feit is, staat in de volgende verzen. Er waren minstens ruim 500 getuigen. Voor de rechtbank zijn twee genoeg. **So, take it, or leave it!**

HET EVANGELIE 3

Nu is er nog iets merkwaardigs aan de hand met dat woord 'Evangelie'. Je zou verwachten dat het alleen maar in het Nieuwe Testament voorkomt, maar dat is niet zo. In het Oude Testament komt het ook vele malen voor. Er staat dan niet altijd 'Evangelie', maar het heeft wel vaak die betekenis. Dan is het de vertaling van het woord '**bazar**'.

Dat woord komt maar liefst 272 maal voor in het Oude Testament. Meestal is het vertaald met 'vlees', maar 24 keer niet; dan staat er: boodschap, boodschapper of boodschappen.

In de Bijbel staat **vlees** meestal tegenover de **Geest**. Je kunt ook zeggen: de oude mens tegenover de nieuwe. Geest is dat wat we niet kunnen zien. Vlees is stoffelijk en dus is het een lichaam. Dat kan van alles zijn; een stuk metaal, een huis, noem maar op. Het is materie en zo'n beetje alles wat je kunt zien is dat.

Bazar, vlees, is altijd de zichtbare vorm van iets wat er al was, namelijk het idee. Voordat er een huis wordt gebouwd, is er eerst een idee, een tekening. Die tekening kan in je hoofd zitten of op papier staan, dat maakt niet uit, maar het komt voort uit je brein, uit je gedachten. In je gedachten denk je in woorden en in het Grieks heet dat 'logos'. Zo wordt de Bijbel ook wel genoemd, omdat het 'Woord' is. **Logos = Woord**.

Toen God zei: 'Er zij licht', was er eerst het idee, het woord en pas nadat Hij het idee uitwerkte, was er ook werkelijk licht. Het woord was vlees geworden. Het idee kreeg gestalte. De blijde boodschap is dat het licht er ook daadwerkelijk gekomen is. 'Vlees' en 'Evangelie' hebben dan ook veel met elkaar te maken.

In het Oude Testament worden veel dingen beloofd. De Messias zou komen en met Hem het eeuwige leven en Zijn Koninkrijk. In het Evangelie van Johannes staat dan:

Joh. 1: 14   En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

Als er dus staat dat het Woord vlees geworden is, dan is dat de vervulling van de beloften (ideeën) die er in het Oude Testament al waren. Toen was het nog woord, maar nu is het vlees. Dat is een Blijde Boodschap.

1 Joh. 3: 1   Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, *namelijk* dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.
2   Geliefden. nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als *Hij* zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Eerst was er beloofd dat wij kinderen van God zouden worden, maar wij waren het nog niet. Die belofte, dat idee, is inmiddels vlees geworden en nu zijn wij ook werkelijk kinderen van God. En omdat wij kinderen van God zijn, heeft Hij ook beloofd dat wij opgenomen zullen worden. Dat staat in Zijn Woord, maar die belofte is nog niet vlees geworden. Dat gebeurt in de toekomst en als dat gebeurt, zullen wij aan Hem gelijk wezen. Nu is dat nog "woord", maar straks vlees. Het zal dan immers ook geopenbaard, zichtbaar gemaakt, worden!

WEDERGEBOORTE 1

Dat heeft niets te maken met reïncarnatie. Daar gelooft een groot deel van de wereld in en betekent dat je opnieuw in het vlees geboren zult worden. Dat je na dit leven weer een volgend leven zult krijgen. Dat proces gaat net zolang door, totdat je een perfect mens geworden bent. Het kenmerk van reïncarnatie is dus dat je in een volgend leven weer een mens van vlees en bloed zult zijn.

De Bijbel heeft het niet over reïncarnatie, maar over wedergeboorte. De Heere Jezus sprak daarover met, laten we zeggen, dé godsdienstleraar van Israël. Dat was Nicodémus en die begreep absoluut niet waar de Heere Jezus het over had. Laten we eens even volgen hoe dat gesprek ging.

Joh.3: 3   Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

Als je het Koninkrijk van God wilt zien, als je daar binnen wilt komen, dan kan dat maar op één manier: je moet dan eerst opnieuw geboren worden. Je kunt nog zo goed je best doen in dit leven en je keurig aan de regeltjes houden, of veel voor je medemens over hebben, dat helpt allemaal niets. Als je het Koninkrijk van God wilt binnenkomen, dan moet je eerst opnieuw geboren worden.

Joh. 3: 4   Nicodémus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, *nu* oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden?

Ja, als je nog nooit van wedergeboorte gehoord hebt, dan zijn dat volstrekt logische vragen. Ik zou er ook niks van snappen. Als je al geboren bent en je leeft al een tijdje, hoe kun je dan alsnog geboren worden? Je bent er dan toch al? Of moet je dan terugkruipen in je moeders buik om opnieuw geboren te worden?

Joh. 3: 5   Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan.
6   Hetgeen uit het vlees geboren is, is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, is geest.

Het gaat dus niet over een gewone geboorte, maar over een geboorte uit water en Geest. Water is een beeld van het Woord van God, maar de Geest is het Woord van God. Dat staat in Joh. 1: 1.

Joh. 1: 1   In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

En God is Geest en dus is de Geest ook Woord. Van Christus wordt ook gezegd dat Hij het Woord is. Zo zie je maar weer dat het heel moeilijk is om het verschil tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest aan te geven. Het Woord van God wordt het Zaad der wedergeboorte genoemd. Daar gaan we het de volgende keer over hebben.

WEDERGEBOORTE 2

In het vorige stukje hebben we gezien dat je bij je eerste geboorte vlees bent en bij je wedergeboorte geest. Die eerste geboorte is eigenlijk ook een beeld van de wedergeboorte.

Je weet wel hoe dat gaat, voordat een kind geboren wordt. Een man en een vrouw moeten eerst gemeenschap met elkaar hebben. Het zaad van de man komt in de vrouw en als alles goed gaat, komt er na verloop van tijd een kind ter wereld.

Zo gaat dat bij wedergeboorte ook. God, de Man, heeft gemeenschap met een vrouw, eigenlijk het vrouwelijke. Als God de Man is, dan is de mens, man of vrouw, de vrouw. Dat is zo, omdat degene die geeft altijd mannelijk is en degene die ontvangt altijd vrouwelijk. En God geeft Zijn Zaad, namelijk Zijn Woord, aan de mens.

Dat het Zaad het Woord van God is, staat in 1 Petr. 1.

1 Petr. 1: 23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Dat Zaad is onvergankelijk, want het is het levende en eeuwig blijvende Woord van God. God is dus de Man en Hij plant Zijn Woord, Zijn Zaad, in ons. Onze oude, natuurlijke, vleselijke mens is de vrouw en dus ook de moeder, want daaruit wordt het kind geboren. Als we dan wedergeboren zijn, dan pas kunnen we God onze Vader noemen.

Zo, de baby is geboren en moet nu opgroeien en volwassen worden. Dus geef je dat kind melk, want vast voedsel, zoals aardappels, groente en vlees, kan het nog niet verdragen. Dat wordt meteen weer uitgespuugd. Nu gaan we even weer terug naar 1 Petr.

1 Petr. 2: 2 En, als nieuwgeboren kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen.

Baby's zijn ook zeer begerig naar melk en daarom zouden wedergeboren baby's dat ook moeten zijn. Melk is een beeld van het Woord van God, maar dan van de begindingen.

Hebr. 6: 1 Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende het fundament van de bekering van dode werken, en van het geloof in God,

2 Van de leer der dopen, en van de oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel.

Dat is melk. Dat blijkt uit het voorgaande gedeelte. Natuurlijk behoort je die dingen te weten, maar daarna wordt het toch echt tijd om eens wat vaste spijs naar binnen te werken. Normaal gaat dat ook zo: eerst melk en daarna vast voedsel.

Hebr. 5: 13 Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een kind.

14 Maar der volmaakten (volwassenen) is de vaste spijze, die door de gewoonheid de zinnen geoeffend hebben, tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads.

Goed en kwaad is niet het kennen van de wet, maar weten wat van de Geest is en wat niet (zie 1 Korinthe 2). Dat leer je door Gods Woord te bestuderen.

WEDERGEBOORTE 3

Het woord **wedergeboorte**, of **wederom geboren worden**, of **weder geboren worden**, komt maar 6 keer voor en alleen in het Nieuwe Testament. Dat is bepaald niet vaak. Het lijkt daarom ook niet zo belangrijk, maar dat is bedrog. Het is verreweg het belangrijkste wat een mens kan overkomen. Ja, zoiets overkomt je, want je kunt het niet zelf doen. Dat jij ooit geboren bent, komt ook omdat je ouders dat zo graag wilden. Daar had jij zelf niets over te zeggen.

Er is één voorwaarde om wedergeboren te kunnen worden en dat is geloof. Dan kun je er dus toch zelf iets aan doen? Nee, want we hadden al gezien wie de ouders zijn. God is de Vader en je oude mens is de moeder. De moeder is onvruchtbaar, zolang de Vader Zijn Zaad niet in haar plant. Hij doet dat pas als je gelooft in het Woord, het Zaad van God. We zullen zo zien dat we zelf niets aan die wedergeboorte kunnen doen.

Dat die term wedergeboorte zo weinig voorkomt, betekent niet dat er in de Bijbel niet vaker over gesproken wordt. Het draait daar namelijk allemaal om, maar dan worden er andere woorden gebruikt, zoals: - behouden worden

- zalig worden
- levend gemaakt worden
- opgewekt worden
- geschapen worden
- gedoopt worden
- één plant met Hem worden
- eeuwig leven krijgen

En ga zo maar door.

Dat die wedergeboorte niet onze eigen verdienste is, staat bijv. in Efeze 2.

- Efeze 2: 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft,
5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft *ons* levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij **zalig** geworden)

Dan volgt er een tussenzin die wel heel belangrijk is, maar niet direct met het onderwerp te maken heeft. Vervolgen we met vers 8.

- Efeze 2: 8 Want uit genade zijt gij **zalig** geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;
9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.
10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus.....

Wij zijn dus wedergeboren omdat God rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde. In vers 5 wordt dat genade genoemd. In vers 8 staat dat je die genade alleen krijgt op grond van geloof en dat je niet uit jezelf zalig geworden bent, maar dat het Gods gave is. In vers 10 staat voor alle duidelijkheid nog een keer dat we Zijn maaksel zijn, geschapen in Christus Jezus. Je hoeft er dus niets voor te doen; het is gratis en voor niets. Halleluja!

WEDERGEBOORTE 4

Wedergeboorte wordt niet alleen vaak met andere woorden omschreven, maar ook veel door typen uitgebeeld. Een type is een beeld, of een voorbeeld van iets anders. Het bekendste beeld van wedergeboorte is wel dat van Pasen. Niet zoals wij dat vieren, maar zoals de Bijbel zegt dat het gevierd moest worden. Wat wij met Pasen vieren, is geen beeld van wedergeboorte, maar is de wedergeboorte van de Heere Jezus.

Het vreemde is, dat het Pascha, zoals Pasen in de Bijbel genoemd wordt, helemaal niet bedoeld was om de dood en opstanding van de Heere Jezus te gedenken. Toen het Pascha ingesteld werd, was het de bedoeling dat het volk Israël zich elk jaar zou herinneren, dat God hen uit Egypte had verlost.

- Ex.12: 24   Onderhoudt dan deze zaak, tot een inzetting voor u en voor uw kinderen, tot in eeuwigheid.
- 26   En het zal geschieden, wanneer uw kinderen tot u zullen zeggen: Wat hebt gij daar voor een dienst?
- 27   Zo zult gij zeggen: Dit is den HEERE een paasoffer, die voor de huizen der kinderen Israëls voorbijging in Egypte, toen Hij de Egyptenaren sloeg, en onze huizen bevrijdde!

Wat hield dat Pascha dan in? Wat moesten ze doen? Op de tiende nissan (= eerste maand van het 'kerkelijk' jaar) namen ze een eenjarig, helemaal gaaf lam in huis, dat op de veertiende nissan werd geslacht. Het bloed werd opgevangen en aan de deur van hun huizen gestreken. Als ze dat deden, dan ging de Heere aan hun huizen voorbij en werd er niemand in dat huis gedood. Bij de Egyptenaren werden alle eerstgeborenen gedood en farao liet het volk gaan.

Waarom is dat Pascha nou een beeld van wedergeboorte?

- Joh. 10: 9   Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden

Het lam dat geslacht moest worden, is natuurlijk een beeld van de Heere Jezus. Hij werd 'geslacht' toen Hij aan het kruis gehangen werd. Bij Zijn dood hebben de soldaten met een speer in Zijn zij gestoken en daar vloeide water en bloed uit. Dat is een beeld van Zijn leven.

Het bloed van het Lam moest aan de deur gestreken worden. Dus, het leven van het Lam ging over op de Deur. De Deur is de levende Christus. Als je door die Deur gaat, dan ben je verlost uit Egypte en Egypte is een beeld van deze wereld.

Maar ja, als je verlost bent uit Egypte, wil dat nog niet zeggen dat je ook van de Egyptenaren af bent. Die komen je dan achterna en voor je het weet zit je weer in Egypte (lees het maar na in Exodus 14). Dat was niet de bedoeling. Je moet door de Rode Zee om echt behouden te worden. Dat is een beeld van de dood en opstanding van iemand die tot geloof komt. Het volk van God wordt daar geboren, maar de wereld die tegen God is, vindt daar de dood.

Zo lijkt het een spannend en romantisch verhaal, maar het is een beeld van de werkelijkheid. Zo zal het met deze wereld ook gaan. Daarom is het goed om te weten wat Pasen nu precies betekent in je leven. Niet één keer per jaar, maar elke dag van je (eeuwige) leven.

IN CHRISTUS

We hebben al een paar keer een zin gelezen met daarin de term ‘**in Christus**’. Nu gaat het mij even om het woordje ‘**in**’. Wat betekent dat kleine simpele woordje?

- Hebr. 9: 3 Maar achter het tweede voorhangsel was de tabernakel, genaamd het heilige der heiligen;
- 4 Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds, alom met goud overdekt, **in** welke was de gouden kruik, daar het Manna in was, en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds.

Het gaat hier natuurlijk over de tabernakel. In de volgende verzen wordt uitgelegd dat het heilige een beeld is van het leven onder de wet en het heilige der heiligen een beeld van de hemel. In het heilige der heiligen stond de ark des verbonds en volgens vers 4 lagen daar verschillende dingen in, zoals: - de gouden kruik met het Manna
- de staf van Aäron
- de 2 stenen tafelen.

Dat vind je dus in het hele Oude Testament niet terug. Daar staat dat alleen de twee stenen tafelen in de ark lagen. Hier lijkt dus iets niet te kloppen, maar dat blijkt wel mee te vallen.

In het Grieks betekent het woordje ‘**in**’ iets anders, namelijk ‘**verbonden met**’, of ‘**het hoort erbij**’. Die kruik en die staf en de tafelen hoorden dus bij de ark des verbonds. Uit andere plaatsen blijkt dat alleen de twee stenen tafelen ook echt in de ark lagen.

Als er in de Bijbel staat dat wij ‘**in Christus**’ zijn, dan wil dat zeggen, dat wij met Hem verbonden zijn, dat we bij Hem horen.

- Rom. 6: 5 Want indien wij **één plant** met Hem geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn *in de gelijkmaking Zijner* opstanding;

Dat is nou ‘**in Christus**’ zijn. Als je één plant met Hem geworden bent, dan ben je samen één organisme. Net zoals jouw hoofd en jouw lichaam bij elkaar horen, zo horen wij bij Hem. Nu zien wij nog niet dat dit zo is en dat maakt het ook zo moeilijk om je er een voorstelling bij te maken. Denk er toch maar eens goed over na.

- Efeze 1: 3 Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel **in** Christus.
- 4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft **in** Hem, voor de grondlegging (nederwerping) der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde.

Omdat de Heere Jezus Christus gezegend is met alle geestelijke zegen in de hemel, zijn wij dat ook. Waarom? Omdat wij met Hem verbonden zijn, of omdat wij Zijn lichaam zijn. En omdat God Hem uitverkoren heeft, zijn wij ook uitverkoren. Waarom? Ja, dat kun je nu zelf wel bedenken. Het is in elk geval niet zo, omdat wij zulke fantastische mensen zijn, maar wel omdat God een barmhartig en genadig God is. Nogmaals, probeer je eens voor te stellen wat dit betekent, dit ‘**in Christus**’ zijn. Als je dat gedaan hebt, is er alle reden om God te danken!

OORLOG EN VREDE

Vanaf het moment dat je met Christus verbonden bent, is het meteen oorlog. Daar zat je natuurlijk ook weer niet op te wachten. Dat komt, omdat je eerst met iemand anders verbonden was, namelijk met de god van deze eeuw, dat is de satan. Dat is nu niet meer zo en dat vindt hij niet leuk.

Als de satan jou in zijn macht heeft, dan denk je ook zoals hij, namelijk zoals de wereld. Nu zul je misschien zeggen: 'Ja, maar dat is onzin, want ik leef gewoon m'n eigen leven en ik denk zoals ik dat wil'. Toch is dat niet waar. Deze wereld wordt geregeerd door de satan en zijn kornuiten (Lukas 4: 5-7). Dat zijn de overheden en machten in de hemel. Zij bepalen, tot op zekere hoogte, wat hier gebeurt op aarde. En als dat zo is, dan bepalen ze dus ook in grote mate het denken van de mensen (Efeze 2: 2-3).

Efeze 6: 12   Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers (heersers) van deze wereld van de duisternis, tegen de geestelijke boosheden in de lucht (in de hemel).

We hoeven niet te strijden tegen vlees en bloed, tegen mensen of tegen onszelf, maar tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Dat zijn geesten en die zijn niet van vlees en bloed. Het lijkt vaak wel of je tegen mensen of tegen jezelf moet vechten, maar het is de satan die je van God probeert af te houden. Hij beïnvloedt je denken. Hij inspireert je en laat je met een heleboel dingen bezig zijn die volstrekt onbelangrijk zijn. Als je daarvoor kiest tenminste. Dat vindt hij wel prettig, want dan ben je immers niet met de dingen van de Heer bezig.

De Bijbel zegt natuurlijk ook wat je daartegen kunt doen:

Efeze 6: 14   Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid;
15   En de voeten geschoeid hebbende met de bereidheid van het Evangelie des vredes;
16   Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen.
17   En neemt de helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

Samengevat betekent het: als je je wapent met de waarheid, namelijk Gods Woord, dan kun je nog wel gewond raken door de leugen, maar je zult met Christus overwinnaar zijn. Als je goed bewapend bent en je stelt je vertrouwen op de Heer, dan zal het van binnen geen oorlog zijn, maar vrede.

Joh 8: 44   Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen; die was een mensenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een leugenaar, en de vader derzelve leugen.

Satan is de vader der leugen. Hij heeft de leugen zelf 'verzonnen'. Hij stond in de Waarheid, maar is gevallen. De leugen is zijn wapenrusting. Inmiddels hebben wij een andere Vader (door geloof). Laten we daarom Zijn wapenrusting aandoen en wandelen in de Waarheid.

DAVID DE PROFEET

Ken je de geschiedenis van David? Hoe hij als jongste zoon van Isaï eerst schaapherder was, gezalfd werd door Samuël, Goliath versloeg en tenslotte koning werd?

In al die geschiedenissen is David een type van de Heere Jezus. Om een paar voorbeelden te noemen: als David Goliath verslaat, dan is dat een beeld van de overwinning op de satan; toen David nog geen koning was, had hij al wel volgelingen. Je weet wel, allemaal van die randfiguren. David en die randfiguren samen zijn een beeld van Christus en de Gemeente; en zoals David koning over Israël was, zo zal zijn Zoon straks ook Koning zijn en zitten op de troon van David.

Zo kun je de hele geschiedenis van David langs gaan en het zal steeds blijken dat hij een type van de Heere Jezus is. Zoals het met hem ging, zo zou het ook, maar dan op een ander niveau, met de Heere Jezus gaan.

Hoewel we David als de koning van Israël kennen, was hij dus ook een profeet. David deed niet alleen een heleboel in zijn leven, maar hij zei ook heel veel. Denk maar eens aan al de psalmen die hij geschreven heeft. Wat hij opschreef, ging niet over hemzelf, maar over de Heere Jezus. Zo kon men in het Oude Testament al uit de Schriften weten dat de Heere Jezus eerst moest sterven, maar daarna zou opstaan. Petrus zegt daar mooie dingen over in Handelingen 2. Eerst zegt Hij dat de Heere Jezus aan het kruis gehangen en gedood is, maar ook dat God Hem uit de dood heeft opgewekt. Dan citeert Petrus Psalm 16.

- Hand. 2: 27   Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw heilige *overgeven*, om verderving te zien.
- 28   Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht.

‘Niks aan de hand’, zul je zeggen, ‘dat zegt David gewoon over zichzelf. Hij had het immers vaak ook erg moeilijk in zijn leven.’ Dat is ook zo, maar Petrus gaat dan verder in vers 29.

- Hand. 2: 29   Gij mannen broeders, het is *mij* geoorloofd vrijuit tot u te spreken van de patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op deze dag.
- 30   Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, de Christus verwekken zou, om *Hem* op zijn troon te zetten;
- 31   Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.
- 32   Deze Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

Als die Psalm over David zou gaan, dan lag David nu niet meer in zijn graf, maar was opgestaan uit de dood. David is dus een profeet. Als je wilt weten wie de Heere Jezus was en wat Zijn gedachten waren en hoe Hij steeds vertrouwde op Zijn Vader in de hemel, lees dan vooral de Psalmen. Niet alleen Psalm 16, maar allemaal. Dat hoeft natuurlijk niet in één keer, maar het is wel belangrijk. Omdat Hij steeds bleef geloven in Zijn Vader, is Hij uit de dood opgestaan (Hebr. 5: 7-8). En dankzij het geloof van Jezus is er redding voor ons. Wat voor ons geldt, gold ook voor de Heere Jezus: "Eenieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden".

CHRISTUS DE PROFEET

Van de Heere Jezus Christus weten we dat Hij Koning is en Hogepriester. Hij is dat naar de ordening van Melchizédek. Wat dat betekent, hebben we het binnenkort over. Christus is niet alleen Koning en Hogepriester, maar ook Profeet. Dat deze Profeet zou komen, werd al door dé grote profeet van het Oude Testament voorspeld, door Mozes namelijk.

Deut. 18: 15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij (dat is Mozes), zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen;

In de periode dat de Heere Jezus op aarde was, zei Hij helemaal niet van Zichzelf dat Hij een Profeet was. Ik zei zojuist wel dat Mozes dé grote profeet van het Oude Testament was, maar de Heere Jezus dacht daar anders over.

Lukas 7: 28 Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij.

Johannes de Doper was dus de grootste profeet. Toch zou je verwachten dat de Heere Jezus dat Zelf was. Natuurlijk is dat ook zo, maar alleen niet onder het Oude Verbond. Hij wás niet de grootste Profeet, maar Hij ís dat. Het is wéér Petrus die daar iets over schrijft.

In Hand. 3 spreekt hij tot het volk en nadat hij duidelijk gemaakt heeft dat het volk Jezus, de Vorst des levens, heeft gekruisigd, maar dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, roept Petrus op tot bekering. Dan pas wordt er ook gesproken over die Profeet.

Hand. 3: 19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; opdat de tijden der verkoeling zullen komen van het aangezicht des Heeren,
20 En Hij zenden zal Jezus Christus, Die u te voren gepredikt is;
21 Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van *alle* eeuw.
22 Want Mozes heeft tot de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal.

Als het volk zich dus bekeert, zal God Jezus Christus zenden, Die opgestaan is uit de doden, maar nu in de hemel is. Dan zal God de Profeet zenden waarvan Mozes gesproken heeft. Die Profeet zal in de toekomst tot het Joodse volk spreken, maar nu spreekt Hij tot ons.

Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.

Hij spreekt alleen tot degenen die zich bekeerd hebben en werkelijk naar Hem willen luisteren. Nu is dat de Gemeente en later, na de opname van de Gemeente en de bekering van Israël, tot Israël. Deze Profeet is nu in de hemel. We hoeven dus niet eerst een heel eind te reizen om die Profeet op te zoeken, maar kunnen 'in de geest' zo naar Hem toe. Dan naderen wij tot de troon der genade. Daar hebben wij onze samenkomsten. Hij roept op om die samenkomsten niet te verzaken. Doen we dat wel, dan missen we Zijn genade (Hebreë 4: 16).

ZOON EN ERFGENAAM 1

In de Bijbel is er verschil tussen kinderen en zonen. Als er bij ons een jongetje geboren wordt, zetten we op het geboortekaartje: 'We hebben een zoon gekregen'. Als we 'kind' zouden schrijven, dan weet men immers niet of het een jongen of een meisje is. Ik weet niet of er in de tijd dat de Bijbel geschreven werd al geboortekaartjes verstuurd werden - ik denk het niet - maar dan was ik benieuwd wat er op die kaartjes gestaan zou hebben. In de Bijbel is een kind namelijk iemand die geboren wordt (logisch natuurlijk) en een zoon is een erfgenaam. Het meest duidelijke voorbeeld daarvan vinden we bij Abram en Eliëzer, de Damaskener.

- Gen. 15: 2 Toen zeide Abram: Heere, HEERE! wat zult Gij mij geven, daar ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze Damaskener Eliëzer?
3 Voorts zeide Abram: Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven, en zie, de **zoon** van mijn huis zal mijn **erfgenaam** zijn!
4 En ziet, het Woord des HEEREN was tot hem, zeggende: Deze zal uw **erfgenaam** niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw **erfgenaam** zijn.

Een bezorger is hetzelfde als een rentmeester in het Nieuwe Testament. Een beheerder van het huis. Omdat Abram zelf geen kinderen had, beschouwde hij zijn rentmeester als zijn zoon. Eliëzer moest dan maar de erfgenaam zijn.

Nu gaan we naar het Nieuwe Testament. Eens kijken of het daar ook zo werkt. We weten dat de Heere Jezus de Zoon van God is. Zo wordt Hij in de Evangeliën ook genoemd, maar Zelf noemt Hij Zich dan meestal de **Zoon** des mensen (**Ben** Adam = **Zoon** van Adam). Pas bij Zijn opstanding wordt Hij officieel tot **Zoon** van God gesteld en dus tot Erfgenaam.

- Hebr. 1: 2 Welke Hij gesteld heeft tot **Erfgenaam** van alles, door Welke Hij ook de wereld gemaakt heeft;
4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen **geërfd** heeft.
5 Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn **Zoon**, heden heb Ik U gegeneerd? En wederom: Ik zal Hem tot een **Vader** zijn, en Hij zal Mij tot een **Zoon** zijn?

- Vers 1 God heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.
2 Die Zoon is aangesteld tot Erfgenaam van alles.
3 Na Zijn dood en opstanding zit Hij nu aan de rechterhand van God in de hemel.
4 Daar heeft Hij een positie geërfd die ver boven de engelen is.
5 Want God heeft tegen Hem gezegd: 'Gij zijt Mijn Zoon...'

Ook hier zie je weer dat '**Zoon**' en '**erfenis**' bij elkaar horen. Vóór Zijn opstanding was de Heere Jezus beneden de engelen gesteld. Hij was immers Mens geworden en Dienstknecht (lees ook Filipp. 2: 5 - 10). Pas ná Zijn opstanding is Hij weer ver boven de engelen gesteld en sindsdien noemt God Hem Zijn Zoon. In het Hebreeuws heeft het woord **ben** twee betekenissen: **zoon** en **bouwer**. De zoon bouwt verder op wat van de vader is. Een kind kan dat nog niet, maar een zoon wel en daarom is de zoon ook de erfgenaam. Toen God tegen de Heere Jezus zei: 'Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik u gegeneerd', werd Hij tegelijk aangesteld tot Erfgenaam van alles wat van de Vader is en dat is letterlijk alles, want de hele schepping is van de Vader.

ZOON EN ERFGENAAM 2

We hebben gezien dat Eliëzer als zoon en erfgenaam van Abram werd beschouwd. Uiteindelijk ging dat feest voor hem niet door, want toen Izak geboren werd, was Eliëzer niet meer de zoon van Abram. De rest van de kinderen van Abraham, hij had nog zeven zonen, waren wel zijn kinderen, maar niet zijn erfgenamen. Zij werden niet tot zonen aangesteld.

We hebben ook gezien dat dé Zoon van Abraham, onze Heere Jezus Christus, bij Zijn opstanding tot Zoon en Erfgenaam werd gesteld. Izak is dus een type van Christus.

Omdat wij door geloof wedergeboren zijn, zijn wij kinderen van God en **in** Christus.

Gal. 3: 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte **erfgenamen**.

Christus is tot Erfgenaam gesteld en omdat wij in Christus zijn, is ons die erfenis óók beloofd. Wij zijn **mede-erfgenamen** met Christus. Maar ook bij wedergeboorte is het zo dat je van baby op moet groeien tot volwassene. Als je niet genoeg eet, of je kent je verantwoordelijkheden niet, dan zul je altijd een kind blijven en niet delen in de erfenis. Je moet eerst maar eens laten zien of je genoeg verantwoordelijkheidsbesef hebt en op de spullen van je Vader kunt passen.

Gal. 4: 1 Doch ik zeg, zo langen tijd als de **erfgenaam** een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een **heer** is van alles;
2 Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot de tijd van de vader te voren gesteld.

Als jouw vader een grote zaak had, zou hij er niet over denken om op vakantie te gaan en zijn zootje van vier op de zaak te laten passen. Dat is misschien een leuk onderwerp voor een film, maar verstandig is het niet. Zie je het al voor je, dat zou een aardige lachfilm worden, maar een verschrikking voor je vader. Nee, je moet eerst een opleiding volgen, dan hoef je later niet meer aan papa's hand te lopen. Dan kun je de dingen zelf.

Gal. 4: 6 En overmits gij **zonen** zijt, zo heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!
7 Zo dan gij zijt niet meer een **dienstknecht**, maar een **zoon**; en indien gij een **zoon** zijt, zo zijt gij ook een **erfgenaam** van God **door Christus**.

Als je een dienstknecht bent, dan leef je onder wetten en regels. Die regels worden jou opgelegd door je vader, heer of baas. Als je de zoon bent, dan heb je een opleiding achter de rug en ben jij je bewust van je positie. Jij bent immers de erfgenaam. Het zou niet slim zijn om met jouw gedrag de zaak van je vader naar de knoppen te laten gaan. Daardoor wordt jouw erfenis alleen maar kleiner. Het is dus verstandiger om je net zoals je vader te gedragen.

Gal. 4: 19 Mijn kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje.

Die Galaten leefden liever als dienstknechten onder de wet. Als jij dat ook wilt, dan ben je het volgens de Bijbel niet waard om erfgenaam van God te zijn. Christus in onze Leidsman. Als je weet hoe Hij de Zaak runt, dan kun je ook een zoon van God worden. Leer Hem kennen!

DE VADER

Als de zoon de erfgenaam is, dan moet de vader wel degene zijn die de erfenis weggeeft. Een vader hoeft niet beslist iemand te zijn die een kind heeft. Iemand is een vader als hij iets weg te geven heeft. Neem bijvoorbeeld Jozef.

Gen. 45: 8 Nu dan, gij hebt mij herwaarts niet gezonden, maar God Zelf, Die mij tot farao's **vader** gesteld heeft, en tot een heer over zijn ganse huis, en regeerder in het ganse land Egypte.

Hoezo is Jozef de vader van farao? Als Jozef de vader van farao was, dan zou hij zelf wel farao geweest zijn. Zijn zoon kon hem dan later opvolgen. Nee, Jozef was de vader van farao, omdat door hem het land goed bestuurd werd. Hij was een goede raadgever of adviseur. Jozef was een zegen voor Egypte en aan die zegen had de farao deel. Jozef had iets weg te geven, namelijk zijn zegeningen. Daarom was hij de vader van farao.

1 Sam. 24: 12 Zie toch, mijn **vader**, ja zie de slip van uw mantel in mijn hand...
17 ... zo zeide Saul: Is dit uw stem, mijn **zoon** David?

Saul was helemaal niet de vader van David, hoogstens zijn schoonvader. Maar Saul wist dat David koning zou worden in zijn plaats. Saul had dus een koninkrijk weg te geven. Daarom noemden zij elkaar vader en zoon.

Jes. 9: 5 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

Dat Kind is de Heere Jezus. Die Zoon is de opgestane Christus. Hij heeft alles geërfd van Zijn Vader. Daarom rust de heerschappij ook op Zijn schouder. Nu is dat nog verborgen, maar straks zal het openbaar worden (Hebr 2: 8-9).

Het vreemde is dat de Heere Jezus hier Zelf ook Vader genoemd wordt, Vader der eeuwigheid. Hij is de Zoon, maar toch ook de Vader. De Zoon heeft iets weg te geven, namelijk eeuwigheid. Daarom heet Hij ook Vader.

Joh. 10: 27 Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij.
28 En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.

Het eeuwige leven is in de Zoon. Dat is de Vader der eeuwigheid van Jesaja 9: 5. Hij geeft ons het eeuwige leven, omdat we naar Zijn stem horen. Omdat wij geloven in Zijn Woord.

1 Kor. 15: 28 En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

Vader en zoon is altijd iets tijdelijks. Het heeft met een bepaalde positie te maken. Als de vader er niet meer is, dan is die zoon geen zoon meer. De vader leeft dan voort in de zoon. En als de Zoon weer onderworpen zal zijn aan Zijn Vader, dan is er geen Vader meer en geen Zoon. Dan is de Vader de Zoon en de Zoon de Vader. Dan is God alles in allen. Moeilijk hè?

DE ERFENIS 1

Als ‘zoon’ en ‘erfgenaam’ met elkaar te maken hebben, dan hebben ‘erfenis’ en ‘het aanstellen tot zoon’ dus ook iets met elkaar te maken.

De Heere Jezus werd tot Zoon gesteld bij Zijn verheerlijking, toen Hij weer ver boven de engelen geplaatst werd. Hij werd toen verlost van zijn lichaam en in heerlijkheid opgenomen. Voor ons zal precies hetzelfde gelden.

Nu is het niet zo dat wij verheerlijkt worden als we sterven. Als we sterven, zijn we bij Christus, maar dat is nu ook zo. We gáán dan ook niet naar de hemel, want daar zijn we nu al (zie Efeze 2: 6). Als we sterven, worden we wel verlost van ons lichaam, maar bij de opname van de Gemeente worden degenen die op dat moment nog leven ook van hun lichaam verlost en dat is ook het moment dat de hele Gemeente verheerlijkt wordt.

De Gemeente komt voort uit Israël. Vanuit Israël is immers het Evangelie gepredikt over de hele wereld en terechtgekomen bij de heidenen. Israël is dus eigenlijk de moeder, maar je kunt ook zeggen dat de hele wereld de moeder is. Die moeder is zwanger, hoogzwanger. Ze heeft al flinke weeën en verwacht een zoon. Die zoon is de Gemeente, of de zonen Gods.

Rom. 8: 19   Want de schepping, met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der zonen Gods.

De moeder ziet reikhalzend uit naar het moment dat zij haar zoon zal zien. Dat is de Gemeente, waarvan God de Vader is. Sorry voor de vrouwen, maar dat is ook het doel van een vrouw, kinderen baren. Dan komt de zoon, de erfgenaam. Niet dat wij mannen zo belangrijk zijn, maar het is een beeld van hogere zaken. God is de Man en Christus de Zoon.

Rom. 8: 20   Want de schepping is aan de ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om Diens wil, Die het *der ijdelheid* onderworpen heeft;
21   Op hoop, dat ook de schepping zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.

Alles is ijdelheid en kwelling des geestes. Dat is niet voor niets zo. God heeft dat zo gewild. Hij hoopt namelijk dat de hele schepping zich niet meer zal laten leiden door de satan, maar kinderen van Hem (God) zullen worden.

Rom. 8: 22   Want wij weten, dat de hele schepping te zamen zucht, en te zamen in barensnood is tot nu toe.
23   En niet alleen *dit*, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, zuchten in onszelf, verwachtende de aanstelling tot zonen, *namelijk* de verlossing van ons lichaam.

De hele schepping, de vrouw, heeft zware weeën. De wereld heeft het zwaar te verduren. Maar ook wijzelf, als kinderen van God, zijn hoogzwanger. Als je echt een kind van God bent, dan hoor je hier niet. Dan ben je buiten de legerplaats gezet en verlang je echt naar de opname, zodat je verlost bent van deze wereld en voor altijd bij Christus zult zijn. Als je alleen maar met deze wereld bezig bent, merk je niet dat je zwanger bent. Dan verlang je ook niet naar de Heer. Misschien moet je eens aan je moeder vragen wat verlossing is. Als het mee zit, kan ze zich nog herinneren hoe hard ze daar aan toe was toen ze weeën had.

DE ERFENIS 2

Onze erfenis bestaat uit heerlijkheid. Dat is natuurlijk een tamelijk vage kreet. We zullen het daar dan ook nog over hebben, maar eerst even een stukje logica van Paulus.

- 1 Kor. 15: 35 Maar, zal iemand zeggen: Hoe zullen de doden opgewekt worden, en met hoedanig een lichaam zullen zij komen?
- 36 Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is;
- 37 En hetgeen gij zaait, *daarvan* zaait gij het lichaam niet, dat worden zal, maar een bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van enig der andere *granen*.
- 38 Maar God geeft hetzelfde een lichaam, gelijk Hij wil, en aan een iegelijk zaad zijn eigen lichaam.

Ja, hoe zal dat verheerlijkte lichaam eruit zien? Daar zijn we wel benieuwd naar. Het ziet er in elk geval niet hetzelfde uit zoals we nu zijn. Een korenaar ziet er ook heel anders uit dan het graankorreltje dat gezaaid is. Die graankorrel heeft niet zelf de kracht in zich om te groeien. Hij moet eerst sterven en pas dan komt er iets moois uit voort. Dan komt daar een korenaar uit de aardbodem op waar veel vrucht aan zit. Hij groeit niet naar beneden, maar naar boven, naar de hemel. Hij groeit als het ware in de hemel. Hij groeit ook alleen maar als er genoeg licht en water is (doordenkertje).

Zo is het bij ons ook. We moeten eerst sterven voor we nieuw leven krijgen. Dat leven moet groeien en daar hebben we Christus en Zijn Woord bij nodig. God geeft ons dan een lichaam dat past bij de hoeveelheid Licht en Water dat we hebben gehad. Zo zie je maar weer, je moet op tijd de bloemetjes water geven en soms ook buiten zetten.

- 1 Kor. 15: 39 Alle vlees is niet hetzelfde vlees; maar een ander is het vlees der mensen, en een ander is het vlees der beesten, en een ander der vissen, en een ander der vogelen.
- 40 En er zijn hemelse lichamen, en er zijn aardse lichamen; maar een andere is de heerlijkheid der hemelse, en een andere der aardse.
- 41 Een andere is de heerlijkheid der zon, en een andere is de heerlijkheid der maan, en een andere is de heerlijkheid der sterren; want de *ene* ster verschilt in heerlijkheid van de *andere* ster.

Alle dingen in de natuur verschillen van elkaar, op aarde en in de hemel. Zelfs al zijn ze van dezelfde soort, dan nog zien ze er niet hetzelfde uit. Het één is mooier dan het ander.

- 1 Kor. 15: 42 Alzo zal ook de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkeid, het wordt opgewekt in onverderfelijkeid;
- 43 Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht.
- 44 Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt....

Kortom, voor de natuurlijke mens ziet het er slecht uit. Daarvoor geldt: opgaan, blinken en verzinken. Als hij sterft, is het 'einde oefening'. Niettemin kun je aan de dingen hier zien dat er dáár ook een groot verschil is in heerlijkheid. Om een ander Bijbels beeld te gebruiken: de één zal naakt zijn, de ander gekleed en weer een ander overkleed. Jouw bloemetje heeft in ieder geval weer wat Licht en Water gehad.

DE ERFENIS 3

Wij mensen stammen allemaal af van Adam. We zijn daarom ook geen dieren, maar mensen. Dat kun je zien aan ons. Maar hoewel je aan ons uiterlijk kunt zien dat wij mensen zijn, zien we er toch allemaal verschillend uit. De één is mooier dan de ander, de één is directeur en de ander melkboer, de één is koning en de ander lakei. Eén ding hebben we allemaal wel gemeen en dat is dat we van geboorte, van nature, kinderen van Adam zijn.

- 1 Kor. 15: 46 Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke.
47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit de hemel.
48 Hoedanig de aardse *is*, zodanig zijn ook de aardsen; en hoedanig de hemelse *is*, zodanig zijn ook de hemelsen.
49 En gelijkerwijs wij het beeld des aardsen gedragen hebben, **alzo zullen wij ook het beeld des hemelsen dragen.**

Als je wedergeboren bent, dan ben je van nature nog steeds een kind van Adam, maar ook een kind van God. Je hebt dan dus twee naturen. Je bent dan Adamiet én Christen. Dat je Adamiet bent, zou niet meer moeten tellen, want het was immers de bedoeling dat de oude mens zou sterven. Voor God is dat al zo, maar voor jezelf zou dat ook moeten gelden. Het is de bedoeling dat voortaan alleen nog maar het nieuwe leven in je leeft. Als dat niet gebeurt, groeit het niet en zal het dus ook nooit vrucht dragen. Dan wordt het zaadje nooit een korenaar, of het pitje van een appel nooit een boom waar veel vrucht aan zit.

- Filip. 3: 20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, *namelijk* de Heere Jezus Christus;
21 **Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam**, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen.

Als je wilt groeien, dan moet je zorgen dat je Licht en Water krijgt. Daarvoor moet je in de hemel zijn. Als je dat doet, dan zal Christus onze lichamen veranderen. Dan krijgen we een verheerlijkt lichaam dat aan dat van Christus gelijk zal zijn. Hoeveel heerlijkheid je krijgt, heeft te maken met hoeveel je Hem hier gediend hebt.

Christus is het Hoofd en wij zijn het lichaam. Christus is ook de Koning en Hij draagt een kroon op Zijn hoofd. Daaraan kun je zien dat Hij de Koning is. Een koning heeft ook altijd een koningsmantel om zijn lichaam. Dat is bij Christus ook zo en ook daaraan kun je zien dat Hij de Koning is. Hoe mooier die mantel is, hoe mooier het Hoofd, de Koning, er uitziet. Hoe meer heerlijkheid Hij heeft. De heerlijkheid van die mantel is de heerlijkheid die de Gemeente, het lichaam, uitstraalt. Daarom wil Christus ook dat wij het nieuwe leven leven, in dienst van Hem. Als we dat doen, dan zullen we meer heerlijkheid krijgen en de mantel dus ook. Dat is niet in de eerste plaats tot eer van onszelf, maar tot eer en heerlijkheid van de Koning.

Bedenk eens de grootheid van Zijn genade, dat Hij ons, zondige en nietige mensen, Zijn lichaam wil laten zijn en dat wij zo mogen delen in Zijn heerlijkheid. Dat wij met Hem Koning zullen zijn en regeren zullen over deze en de toekomstige wereld. Dat Hij ons tot mede-erfgenamen heeft gemaakt (Rom. 8: 17)! Waar hebben we dat aan te danken?

DE GEMEENTE 1

We hebben het wel steeds over de Gemeente, maar wat is dat nu eigenlijk voor een ding? Velen denken dat het de kerk van alle tijden is. Iedere gelovige vanaf Adam hoort daar dan bij. De gelovigen van het Oude Testament behoorden immers ook tot het volk van God? Ja, dat is ook zo en dat kan en wil ik ook niet ontkennen.

Toch is er een groot verschil tussen de gelovigen uit het Oude Testament en die van na de opstanding van Christus. Van de gelovigen na de opstanding van Christus wordt geleerd, dat zij met Christus gestorven zijn, maar ook nieuw leven ontvangen hebben. Bij de oudtestamentische gelovigen is dat niet zo. Zij zijn natuurlijk wel gestorven, maar nog niet wedergeboren. Christus is de Eersteling van een nieuwe schepping. Als de oudtestamentische gelovigen ook wedergeboren zouden zijn, dan zou Christus niet die Eersteling geweest zijn, maar Adam.

1 Joh. 3: 1   Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, *namelijk* dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.

In het Oude Testament was aan de gelovigen beloofd dat zij kinderen van God zouden worden. Dat was toen nog niet zo, want als je kind van God wilt zijn, dan moet je eerst wedergeboren worden.

1 Joh. 3: 2   Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als *Hij* zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen (erfenis); want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.

Nu zijn wij kinderen van God en dat kan alleen maar omdat de Eersteling eerst wedergeboren is. Nou, de Heere Jezus is bij Zijn opstanding uit de doden natuurlijk wedergeboren. Hij kreeg toen nieuw leven en sindsdien kan iedereen die in Hem gelooft ook wedergeboren worden.

Dat wil niet zeggen dat vanaf toen in het vervolg iedere gelovige tot de Gemeente behoort, want en dat hebben wij weer, die Gemeente is een heel speciaal volk.

Hand. 15: 14   Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk te verzamelen voor Zijn Naam.

15   En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

16   Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten;

De Gemeente is een volk voor Zijn Naam. Die verzamelt Hij nu. Volgens vers 16 komt daar een einde aan, want als Hij klaar is met het verzamelen van dat volk voor Zijn Naam, zal Hij de vervallen tabernakel van David weer oprichten. Dat is het huis en dus het volk van David, dat ongelovig geworden is. Degenen die zich dan bekeren, zullen ook wedergeboren worden, maar niet tot de Gemeente behoren. Dat speciale volk is er dan niet meer. Het is dan opgenomen in de hemel en functioneert als het lichaam van Christus. Het grote verschil is, dat de Gemeente een hemels en dus geestelijk volk is en ook in de hemel woont, maar dat alle andere gelovigen een aards volk zullen zijn en dus ook op de aarde zullen wonen. Uiteindelijk zal dat natuurlijk de aarde van de nieuwe schepping zijn.

DE GEMEENTE 2

De Gemeente is de vertaling van het Griekse woord ‘ecclesia’. Dat is zoiets als de volksvertegenwoordiging of het parlement. Dat is een groep mensen die uitgekozen is om over het volk te regeren. Dat is ook de taak van de Gemeente. Nu nog niet, maar straks in de toekomst wel. De Gemeenteleden zijn niet uitgekozen door het volk, maar door God. Ze zijn als het ware uit het volk geroepen door God, om over Zijn volk te regeren.

1 Petr. 2: 9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Dat gaat over de Gemeente. Wij zijn dus van koninklijken bloede. Christus is de Koning en wij zijn Zijn broeders. Daar schaamt Hij Zich overigens niet voor. Hij is het Hoofd en wij zijn Zijn lichaam. Een lichaam is het uitvoerend orgaan van het hoofd. Alles wat het hoofd bedenkt, wordt door het lichaam uitgevoerd. Als ik deze bladzijde wil lezen, dan komt dat omdat mijn hoofd dat bedacht heeft (logos, weet je nog?). Mijn hersens geven opdracht aan mijn ogen om deze woorden te lezen. Die ogen doen dat niet voor zichzelf, maar voor de hersens, voor het hoofd. Zo zit dat ook met de Gemeente.

Nu is het de bedoeling van het lichaam van Christus, dat het de deugden van het Hoofd verkondigd. Dat heeft Hij, het Hoofd, bedacht en het lichaam mag het dan uitvoeren. Niet tot eer van het lichaam zelf, maar tot eer van het Hoofd, Die ons uit deze duistere wereld getrokken heeft tot Zijn wonderbaar licht. En je weet het, alleen daar waar licht is, daar is leven mogelijk.

De Gemeente is niet alleen een koninklijk, maar ook een priesterlijk geslacht. Dat werd ook van het volk Israël in het Oude Testament gezegd. Naast offeren hebben priesters nog een andere belangrijke taak:

Rom. 3: 1 Welk is dan het voordeel van de Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?
2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de **woorden Gods** zijn toebetrouwd.

En dan staat er in Hosea 4:

Hosea 4: 6 Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder **kennis** is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik ook u verworpen, dat gij Mij het **priesterambt** niet zult bedienen;

Die belangrijke taak is het verkondigen van het Woord van God, of zoals het in 1 Petr. 2 stond: het verkondigen van de deugden van Christus. Daarom zijn wij naast koningen ook priesters. En wat is er nu mooier dan te getuigen van Degene, Die jouw leven gered heeft. Om te getuigen van onze grote God en Zaligmaker Jezus Christus. Hij heeft jou uit deze wereld getrokken tot Zijn wonderbaar licht. Hij heeft ons overgezet in de hemel en daar mogen we deel uitmaken van Zijn lichaam, van de Gemeente, van de Christus. Hoewel wij klein zijn, maakt Hij ons groot. En wij maken niet onszelf groot, maar Hem, Die ons het leven gaf. Hij moet wassen (groter worden) en ik moet minder worden. Het is immers Zijn leven!

DE HEMELEN EN DE AARDE 1

Gen 1: 1 In den beginne schiep God de hemel en de aarde.

Zo te zien heeft God ooit één hemel en één aarde geschapen. Dat laatste klopt wel, lijkt mij. Bij de hemel ligt het iets anders. Het Hebreeuwse woord voor hemel is: hashamajiem. Een raar woord, maar het betekent: de twee hemelen. Dat 'iem' betekent dat het om een 'meervoud van twee' gaat.

Als we vers 1 nu nog een keer lezen, dan staat daar dus: 'In den beginne schiep God de twee hemelen en de aarde'. Samen is dat de kosmos, de wereld, of het heelal.

Die twee hemelen zijn de zichtbare hemelen. 'Zichtbaar' is niet helemaal het goede woord, want die hemelen bestaan uit lucht en lucht is onzichtbaar. Als je naar boven kijkt, dan kijk je in de lucht of naar de hemel. Zo kun je ook een gat in de lucht springen van blijdschap.

De eerste hemel is de hemel van de vogels. Die begint dus bij de aardbodem en eindigt ergens in de dampkring. De tweede hemel is de hemel van zon, maan en sterren.

Nu zijn er wel astronauten geweest die, op weg naar de maan, om zich heen gekeken hebben op zoek naar God. Hij woont immers in de hemel en zou dus daar ergens te vinden moeten zijn. Nou, dan kunnen ze nog lang zoeken, maar vinden doen ze Hem op die manier niet. Daarvoor moet je eerst wedergeboren worden. God woont namelijk niet in de eerste of de tweede hemel. Hij woont in de derde hemel, ook wel de hemel der hemelen genoemd.

1 Kon. 8: 27 Maar waarlijk, zou God op de aarde wonen? Zie, de hemelen, ja, de hemel der hemelen zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik (Salomo) gebouwd heb!

39 Hoor Gij dan in den hemel, de vaste plaats Uwer woning....

De tempel van Salomo is veel te klein om als woonplaats voor God te dienen. God is te groot voor welke woonplaats dan ook.. Toch staat er dat Hij in de hemel woont, maar die hemel maakt geen deel uit van deze schepping. Alleen de eerste en de tweede hemel zijn immers geschapen. Zij maken deel uit van de zienlijke wereld. Gods woonplaats is onzienlijk, net zoals Hij Zelf en allen die daar nog meer zijn.

Nu is de hemel der hemelen weliswaar niet geschapen, maar alles wat zich daarin bevindt, op God na, is wel geschapen. Denk bijv. aan de engelen. Zij zijn onzichtbaar voor ons, omdat ze geesten zijn. De derde hemel heeft dus te maken met de geestelijke dingen. Die derde hemel is ook hoger dan de andere hemelen, niet wat afstand betreft, maar qua belangrijkheid. De geestelijke wereld is belangrijker dan de zienlijke wereld, omdat alles wat zienlijk is, vergaat. De onzienlijke dingen zijn eeuwig en zullen niet vergaan.

Als je gelooft in de opgestane Heere Jezus Christus, dan ben je naar de geest wedergeboren. Dat nieuwe leven hoort niet meer bij de oude schepping, maar bij een nieuwe. Tot nu toe bestaat die nieuwe schepping alleen nog maar uit geestelijke wezens en die maken dus deel uit van een geestelijke wereld. Daarom staat er ook in Filip. 2 dat onze wandel in de hemel is. Die hemel is niet ver weg, daar kun je gewoon in de geest, met je gedachten, naartoe. Als je met de dingen van de Heer bezig bent, dan is je wandel in de hemel.

DE HEMELEN EN DE AARDE 2

Exodus 20: 4 Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, *van hetgeen* boven in de hemel is, noch *van hetgeen* onder op de aarde is, noch *van hetgeen* in de wateren onder de aarde is.

Als je een tekening zou moeten maken van deze wereld, dan hoef je eigenlijk alleen maar een lijn te trekken. Die lijn is de aardbodem en daarop woont alles wat leeft, maar eigenlijk dood is. Boven die streep bevinden zich de twee hemelen. Je weet wel, de hemel waarin de vogels vliegen en de hemel van zon, maan en sterren. Onder de streep bevindt zich het dodenrijk.

In dat dodenrijk ‘wonen’ ook mensen, maar die zijn al gestorven. Dat wil niet zeggen dat iedereen die gestorven is, nu ook in het dodenrijk verblijft. Alle gelovigen en ongelovigen die vóór de opstanding van Christus gestorven zijn en alle ongelovigen die ná de opstanding van Christus stierven, ‘wonen’ tijdelijk in het dodenrijk. Op de jongste dag worden zij daaruit gehaald, want dan moeten ze voor God verschijnen. Zij zullen dan geoordeeld worden en je begrijpt het al: degenen die geloofd hebben, krijgen nieuw leven; ze worden wedergeboren, maar degenen die in hun leven niet geloofd hebben, zullen in de buitenste duisternis geworpen worden. Dat noemt de Bijbel de tweede dood (Openb. 20 en 21).

De gelovigen die sinds de opstanding van Christus gestorven zijn, hoeven niet meer naar het dodenrijk, maar gaan rechtstreeks naar de hemel. Pas als je wedergeboren bent, kun je naar de hemel. Maar om naar de hemel te mogen gaan, moet je aan nog een voorwaarde voldoen. Eigenlijk bedoel ik dat je de mazzel moet hebben om tot de Gemeente te mogen behoren. Nou, Adam, Abraham, David en alle gelovigen van het Oude Testament waren niet wedergeboren. Christus is immers als Eerste wedergeboren! En omdat wij geloven in Degene, Die als Eerste is wedergeboren, zijn ook wij wedergeboren. Bovendien zijn wij lid van Zijn Gemeente en daarom gaan we naar de hemel. Dat we daar naartoe gaan, komt natuurlijk omdat we daar al zijn. Onze wandel is daar immers ook!

Lukas 16: 22 En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in de schoot van Abraham.

23 En de rijke stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lázarus in zijn schoot.

24 En hij riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend Lázarus, dat hij het uiterste van zijn vingers in het water dope, en verkoele mijn tong; want ik lijd smarten in deze vlam.

Hieruit blijkt dat er een groot verschil is tussen de plek van de gelovigen en de ongelovigen in het dodenrijk. Daar zit bovendien een grote kloof tussen. De plaats van de gelovigen wordt de ‘schoot van Abraham’ genoemd. Vreemd genoeg noemt de Heere Jezus die plaats ook ‘het paradijs’. Toen Hij aan het kruis hing, zei de Heere Jezus tegen die ene moordenaar: ‘heden zult gij met Mij in het paradijs zijn’. Dat is niet de hemel, maar de schoot van Abraham, want de Heere Jezus was, toen Hij stierf, nog niet wedergeboren. Hij ging dus naar het dodenrijk. Voor de gelovigen is het daar niet slecht. Het wordt niet voor niets ‘het paradijs’ genoemd. Voor de ongelovigen is het daar bepaald geen pretje en ze weten heel goed waarom dat zo is. Ze mogen dan wel gestorven zijn, maar ze bestaan nog wel. Ze kunnen denken en praten en zich nog alles uit hun leven herinneren. Lees Lukas 16 maar eens.

DE HEMELEN EN DE AARDE 3

Nu is het onder gelovigen en ook bij veel ongelovigen bekend, dat zij die geloven naar de hemel gaan en die niet geloven naar de hel. Daar valt niets tegen in te brengen. De hel is alleen iets anders dan wat men daar meestal mee bedoelt. Als er in de Bijbel 'hel' staat, zou er 'dodenrijk' moeten staan.

In het Hebreeuws is dat de vertaling van het woord 'sjeool' en in het Grieks van 'hades'. Dat is de plaats waar bijvoorbeeld de rijke man uit het vorige stukje terecht kwam. Zoals je inmiddels weet, is dat een tijdelijk 'huis'. Wat men doorgaans met 'hel' bedoelt, heeft te maken met het laatste oordeel.

- Matt. 13: 37 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Die het goede zaait, is de Zoon des mensen;
38 En de akker is de wereld; en het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk; en het onkruid zijn de kinderen des bozen;
39 En de vijand, die hetzelfde gezaaid heeft, is de duivel; en de oogst is de voleinding der wereld; en de maaiers zijn de engelen.
40 Gelijkerwijs dan het onkruid vergaderd, en met vuur verbrand wordt, alzo zal het ook zijn in de voleinding van deze wereld.
41 De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en degenen, die de ongerechtigheid doen;
42 En zullen dezelve in de vurige oven werpen; daar zal wening zijn en knersing der tanden.

Daar word je niet vrolijk van. Als je goed gelezen hebt, dan heb je gezien dat het hier over het einde van de wereld gaat, over de jongste dag dus. Dan wordt alle onkruid, alles wat van de duivel is, verbrand. En iedereen die niet gelooft in de Heere Jezus Christus, is van de duivel. Je bent óf een kind van God de Vader, óf een kind van satan de vader. Je kunt zelf kiezen.

De hel wordt hier de 'vurige oven' genoemd. Op een andere plaats heet het de 'buitenste duisternis'. Dat is een plek die geen deel uitmaakt van de schepping. daar wordt men verbrand en daar blijft dus niets van over. Bovendien is het daar diepe duisternis en waar duisternis is, is geen leven mogelijk. Om te leven, heb je Licht nodig.

- Matt. 13: 43 Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Die oren heeft om te horen, die hore.

Alle ongerechtigheid zou verzameld en in de vurige oven geworpen worden. Als je gelooft, dan ziet God geen ongerechtigheid in jou. Dat betekent dat je niet in die vurige oven geworpen zult worden, maar dat je zult blinken als de zon. Heb je wel eens geprobeerd naar de zon te kijken? Niet doen hoor, dat is slecht voor je ogen. Die zon is een beeld van God. Zonder die zon is er geen leven mogelijk op aarde. Rondom de zon zit een halo, een stralenkrans. Men noemt dat ook wel 'corona'. Waar denk je dat het woord 'kroon' vandaan komt? En wie heeft er een kroon op zijn hoofd? Juist, de Koning. Als de rechtvaardigen zullen blinken gelijk de zon, betekent dat dus, dat de gelovigen zullen blinken. De halo, de stralenkrans, de kroon, de heerlijkheid van de Zon, van God, zijn de gelovigen. Wat een genadig en liefderijk God! Hem zij de heerlijkheid, in alle eeuwigheid. Amen!

DE HEMELEN EN DE AARDE 4

Exodus 20: 4 Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, *van hetgeen* boven in de hemel is, noch *van hetgeen* onder op de aarde is, noch *van hetgeen* in de wateren onder de aarde is.

Als we ons nog even die tekening van de wereld voor de geest halen, dan betekent het, dat de wateren zich onder die streep bevinden. Zij behoren dus niet tot de aarde, maar tot het dodenrijk. Vreemd hè? Nou, volgens het Bijbels taalgebruik valt dat wel mee.

We hebben al gezien dat water een beeld is van het Woord van God. Dat hoeft niet altijd positief te zijn.

Hebr. 4: 12 Want het Woord van God is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

13 En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, met Welken wij te doen hebben.

Het Woord van God snijdt aan twee kanten. Als je in Zijn Woord gelooft, dan is dat Woord een zegen, maar als je er niet in gelooft, dan is het een vloek. Het Woord van God oordeelt en veroordeelt. Dat zijn geen leuke dingen om over te praten, omdat het zo op doemdenken lijkt. Ik zou ook wel willen dat het anders was, maar aan de andere kant moet je er toch ook niet aan denken, dat degenen die God eerst vervloekt hebben later jouw burens zullen zijn. En voor ons mag dat dan al erg zijn, voor God is het helemaal onbestaanbaar. Als in een nieuwe schepping alles volmaakt zal zijn, dan passen Godslasteraars daar niet in. Logisch, lijkt me.

Zo kan water ook een beeld zijn van het dodenrijk. Dat staat trouwens ook 'letterlijk' in de Bijbel.

Openb. 17: 15 En hij zeide tot mij: De wateren, die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken, en scharen, en natiën, en tongen.

De wateren zijn dus de volkeren. Voor God is ieder mens dood en de volkeren wonen dan ook in het 'dodenrijk'. Iemand die ongelovig is, is een heiden. De heidenen wonen in de zee. Iemand die het Evangelie verkondigt, zit als het ware te vissen in het dodenrijk en als hij beet heeft, trekt hij (God) die vis (heiden) uit het water, tot Zijn wonderbaar licht. Vanaf dat moment woont die vis niet meer in de zee, maar in de hemel, of op het land. Dat is de ene kant van de zaak. Hoewel wij, gelovigen, in de hemel gezet zijn, leven we nog steeds in deze wereld. We zwemmen nog steeds in de wateren, tussen de andere vissen. Net als dolfijnen, of walvissen. Dat zijn zoogdieren en die horen eigenlijk niet in de zee te leven. Dat kunnen ze ook niet, want om adem, leven, te halen, moeten ze steeds naar boven, naar de hemel. Zo gaan wij ook steeds naar boven, hoewel we hier op aarde zijn, om leven te halen.

Een kameel is ook een beeld van een gelovige. Hij reist door de woestijn, ook een beeld van de wereld, op weg naar het beloofde land en dankzij het water (Gods Woord) in zijn lichaam, blijft hij in leven. En dan zeggen velen dat deze wereld volgens de evolutietheorie tot stand gekomen is. Tok. tok, tok! God laat in Zijn schepping zien Wie Hij is en hoe Hij handelt.

DE ZOON DES MENSEN 1

- Psalm 8: 5 Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?
- 6 Toch hebt Gij hem **bijna goddelijk** gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.
- 7 Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd:

Wie is die mens, dat God hem bijna goddelijk gemaakt heeft? Of wie is dat mensenkind? Als je deze verzen zo leest, dan lijkt het over ons te gaan. De meeste gelovigen denken dat ook. De mens is de kroon van Gods schepping en God heeft die mens met heerlijkheid en luister gekroond. Luister is ongeveer hetzelfde als heerlijkheid.

Misschien is het je opgevallen dat ik hier stiekem de NBG vertaling gebruikt heb. Dat heb ik expres gedaan, om te laten zien hoe gemakkelijk er misverstanden kunnen ontstaan. Het gaat hier ook niet zomaar over een misverstand, maar om een hele grote. Nu zal ik dezelfde tekst nog een keer schrijven, maar dan vanuit de Statenvertaling.

- Psalm 8: 5 Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt?
- 6 En hebt hem **een weinig minder** gemaakt dan de engelen, en hebt hem met eer en heerlijkheid gekroond?

Vergelijk vers 6 nu eens even met vers 6 bovenaan de bladzijde. We zien dan het volgende:

NBG - de mens is bijna goddelijk gemaakt;

SV - de mens is een weinig minder dan de engelen gemaakt.

Wat moeten we nou geloven? Eens even kijken wat de Bijbel nog meer schrijft over de mens.

- Rom. 3: 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;
- 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
- 13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijs is onder hun lippen.

Enzovoort enzovoort. Ook dit zijn allemaal citaten uit het Oude Testament. Is de mens uit Psalm 8 nu bijna goddelijk, of minder dan de engelen? Of gaat het misschien over iemand anders? Hebreë 2 geeft de oplossing. Daar wordt Psalm 8 geciteerd.

- Hebr. 2: 6 Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de Mens, dat Gij Zijner gedenkt, of des mensen Zoon, dat Gij Hem bezoekt!
- 7 Gij hebt Hem **een weinig minder** gemaakt dan de engelen (NBG vertaling: Gij hebt Hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld); met heerlijkheid en eer hebt Gij Hem gekroond, en Gij hebt Hem gesteld over de werken Uwer handen.
- 8 Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin, dat Hij Hem alle dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn;
- 9 Maar wij zien **Jesus** met heerlijkheid en eer gekroond.....

DE ZOON DES MENSEN 2

Niet zolang geleden hebben we het over ‘zoon en erfgenaam’ gehad. We hebben toen gezien dat de zoon de erfgenaam is. Datzelfde geldt ook voor de Zoon des mensen. In het Hebreeuws staat er ‘Ben Adam’. Ben is zoon en Adam is Adam. Zoon des mensen betekent dus: Zoon van Adam, of Erfgenaam van Adam. Is dat dan zo belangrijk? Ja nogal, want die Zoon erfde bijv. de zondeschuld van Adam. Daarom heeft Hij ook voor die zonden betaald. Bovendien had God aan Adam bepaalde beloften gedaan.

- Gen. 1: 26 En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.
- 28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!

Die beloften zijn van vader op zoon doorgegeven, vererfd. Van Adam op Seth en van Seth op Enos en van Enos op Kenan enz. en van Jozef op Jezus en van Jezus op Christus. Daar houden alle geslachtsregisters op. Al die voorvaderen hebben nooit over de aarde, vogels, vissen en dieren geheerst. En het lijkt wel of zij de aarde vervuld hebben, maar uiteindelijk zullen alle mensen uitgeroeid worden. Toch zal er Iemand de aarde vervullen. Die Iemand wordt in Daniël de Steen genoemd Die uit de berg gehouwen werd.

- Dan. 2: 34 *Dit* zaagt gij, totdat er een **Steen** afgehouden werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze.
- 35 Toen werden te zamen vermaald het ijzer, leem, koper, zilver en goud, en zij werden gelijk kaf van de dorsvloeren des zomers, en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats voor dezelve gevonden; **maar de Steen, die het beeld geslagen heeft, werd tot een groten berg, alzo dat Hij de gehele aarde vervulde.**
- 44 **Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden;** en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.

Die Steen is Christus (1 Kor. 10: 4). Hij zal een eeuwig Koninkrijk vestigen en Hij zal over de hele aarde heersen. Zijn nageslacht (zij die wedergeboren en dus uit God geboren zijn) zal de aarde vervullen. Kortom, Hij is de Zoon, de Erfgenaam van Adam. Hij is de Zoon des mensen. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde, maar nu zien wij nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, maar wij zien Jezus met eer en heerlijkheid gekroond.

Het is ook niet zo verwonderlijk dat onze Heere Jezus Christus de Erfgenaam van de wereld is, want per slot van rekening is deze wereld door Hemzelf gemaakt. Dus, hoewel Hij de Zoon van Adam is, heeft Hij bovendien hogere rechten dan Adam. Deze Zoon des mensen is God Zelf, Die Mens geworden is, geleden heeft en gekruisigd is, maar Hij leeft. Deze Jezus heeft een Naam (positie) geërfd boven alle naam (Filipp. 2: 9). Er is niemand hoger dan Hij en daarom is het ook logisch dat Hij de Erfgenaam is.

DE ZOON DES MENSEN 3

- Matt. 22: 35 En één uit hen, *zijnde* een wetgeleerde, heeft gevraagd, Hem verzoekende, en zeggende:
36 Meester! welk is het grote gebod in de wet?
37 En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.
38 Dit is het eerste en grote gebod.
39 En het tweede aan dit gelijk, *is*: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfven.
40 Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.

Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dat betekent dat je helemaal en met alles wat je hebt de Heere lief zou hebben. Als er dus nog een tweede gebod bijkomt, wordt het een beetje moeilijk om dat eerste gebod nog na te leven. Dat kan alleen maar als het tweede gebod precies gelijk is aan het eerste. Dat moet dan ook wel het geval zijn.

- 1 Joh. 4: 21 En dit gebod hebben wij van Hem, *namelijk* dat die God liefheeft, ook zijn broeder liefhebbe.

Je naaste is degene die het meest nabij is, die het dichtst bij je is. Je denkt misschien dat dat je ouders en/of andere familieleden zijn. Toch is er Iemand nog 'naaster'. Dat is God Zelf. Hij woont immers in jouw hart. Jij bent immers één plant met Hem geworden! En omdat allen die in Hem geloven ook één plant met Hem geworden zijn, zijn ook zij jouw naasten. Daarom zou je je broeders en zusters liefhebben. Als je hen liefhebt, heb je God lief (1 Joh 4: 20 -21).

- Lev. 25: 25 Wanneer uw broeder zal verarmd zijn, en iets van zijn bezitting verkocht zal hebben, zo zal zijn lossen, die hem nabestaande is, komen, en zal het verkochte zijns broeders lossen.

Ja, als je arm bent, moet je wel eens wat verkopen. Je eerstgeboorterecht bijvoorbeeld. Als dat het enige was, zou er nog mee te leven zijn. Het probleem is, dat wij alles verloren hadden. Bijna alles dan. Het enige wat overbleef, was een torenhoge schuld die steeds groter en groter werd. Precies, het gaat hier over onze zonden. Gesteld dat er al wat af te lossen viel, dan was de schuld op hetzelfde moment al weer groter geworden. Uitzichtloos!

Nu even weer terug. Gelukkig hebben wij een Nabestaande, een Naaste. Hij had het recht, niet de plicht, om onze schulden af te lossen. Van dat recht heeft Hij God zij dank gebruik gemaakt. Hij heeft al onze schulden betaald. Sterker nog, alle schulden die we nu nog maken, poetst Hij gewoon weg, want daar heeft Hij ook voor betaald. Ken je dat lied: Genade kocht mij vrij? Nou, inderdaad, HALLELUJAH!

Dat is het werk van de Zoon des mensen. Hij is de Lossen van de 'familie'. Daarom noemen wij Hem ook onze Verlosser. Hij heeft ons duur betaald. Hij heeft ons duur gekocht met Zijn eigen bloed. Niet zonder reden. Deze Zoon des mensen heeft dat gedaan, opdat wij, de mensen, weer in staat zouden zijn de levende God te dienen. Hij, onze Heere Jezus Christus, kocht ons, opdat wij vrij zouden zijn om Hem te dienen. Hij vindt dat zó belangrijk, dat Hij zelfs tot de mensen bidt (vraagt): 'Laat u met God verzoenen' (2 Kor. 5: 20). En als je dat gedaan hebt, dan schaamt Hij Zich niet jou Zijn broeder te noemen. Stel je voor!

DE ZOON DES MENSEN 4

- Filipp. 2: 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;
7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;
8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

Je hoort nogal eens zeggen dat de Heere Jezus tegelijk mens en God was in de periode dat Hij hier op aarde rondwandelde. Daarom was het voor Hem ook niet zo moeilijk om voor onze zonden te betalen. Hij was weliswaar mens, maar omdat Hij ook God was, kon Hij die straf gemakkelijk dragen. Nou, de Bijbel zegt daar heel andere dingen over, zoals bijv. in de tekst hierboven. Toen Hij in de gestaltenis van God was, heeft Hij het niet als roof geacht dat Zijn Godheid vernietigd werd. Hij heeft Zichzelf vernietigd, tot niet gemaakt. Van Zijn Godheid was helemaal niets meer over. Niet dat God niet meer bestond, maar de gestaltenis van God bestond niet meer.

- Gen. 18: 1 Daarna verscheen hem (Abraham) de HEERE (JEHOVAH) aan de eikenbossen van Mamre, als hij in de deur der tent zat, toen de dag heet werd.

Wie zag Abraham toen verschijnen? Nou, God is Geest en kan dus niet gezien worden. Een gestaltenis is geen geest en kan dus wel gezien worden. Natuurlijk alleen als die gestaltenis zich openbaart. Dat gebeurde bijv. bij Abraham. JEHOVAH was de gestaltenis van God. Hij was het afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte beeld van Gods wezen. Als God Zich liet zien, dan verscheen niet de Geest van God, maar JEHOVAH. Hij verscheen bijv. aan Adam, Abraham, Jakob en Mozes. Soms staat er dat de Engel des HEEREN aan hen verscheen, maar ze wisten heel goed dat die Engel God Zelf was. Dan zeiden ze: 'We zullen zeker sterven, want we hebben de HEERE gezien'. (HEERE met hoofdletters = JEHOVAH.) Het is net als bij ons: als jij bij mij op visitie komt, zie ik niet jou geest verschijnen, maar het uitgedrukte beeld daarvan. Niet alleen je lichaam, maar ook hoe je doet en praat.

Terug naar Filipp. 2. God bestond dus nog wel, maar een bepaald aspect of bepaalde 'kant' van Hem was er niet meer. Die kant van God was vernietigd. Die kant van God was mens geworden. Dus, ooit was Jezus van Nazareth de JEHOVAH van het Oude Testament, maar toen Hij in Bethlehem geboren werd, was Hij dat niet meer. Vanaf dat moment was Hij de Zoon des mensen. Later zal Israël zien dat zij JEHOVAH gekruisigd hebben (Die mens geworden was).

- Zach. 12: 10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij (JEHOVAH) aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

Bij de wederkomst van de Mens Jezus Christus zullen de Joden zien wie deze Mens was en is. Ze zullen zien dat zij Hem (JEHOVAH) doorstoken hebben. Zij zullen ook zien en moeten toegeven dat deze Mens is opgestaan uit de doden. Zij zullen ook zien dat deze Mens de grote God en Zaligmaker is. Zij zullen zien dat deze Mens de Messias is.

DE ZOON DES MENSEN 5

Jezus van Nazareth, de Zoon des mensen. Niks God in een vermomming. Gewoon de mens Jezus van Nazareth, gezonden in gelijkheid des zondigen vlees. Dat betekent niet dat Hij een zondig Mens was. Onze nieuwe natuur woont immers ook in zondig vlees, maar zondigt niet (1 Joh. 3: 9). De Heere Jezus is voor ons tot zonde gemaakt.

2 Kor. 5: 21   Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Hij heeft ónze zonden gedragen. De Heere Jezus deed dat niet omdat Hij de Enige was Die dat kon. Je weet wel, omdat Hij tegelijk God zou zijn. Nee, Hij deed dat, omdat Hij het recht had om het te doen. Als Hij de zonden van mij alleen zou dragen, was Hij daarmee al net zo zondig als ik. Toegegeven, dat is heel erg zondig, maar het betekent tegelijkertijd dat Hij vanaf dat moment dus ook niet meer in staat zou zijn om de zonden van alle anderen op Zich te nemen. Zijn zondeloosheid kan dus niet de reden zijn. De Heere Jezus kon dat doen, omdat Hij de Zoon des mensen was. Hij was de Erfgenaam en had het recht om te lossen. Gelukkig heeft Hij van dat recht gebruik gemaakt.

Fillip. 2: 8   En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

Het was allemaal niet zo vanzelfsprekend dat de Heere Jezus ook tot het einde toe zou volhouden. Natuurlijk kon Hij zondigen, anders had de satan Hem niet verzocht. En op ieder moment kon Hij zeggen: 'Het spijt me, maar Ik bedank voor de eer. Het wordt Me allemaal te veel'. En terecht! De enige reden waarom Hij volgehouden heeft, is dat Hij geloofd heeft dat God Hem uit de doden kon opwekken.

Hebr. 5: 7   Die in de dagen Zijns vlees, gebeden en smekingen tot Dengene, Die Hem uit de dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze.

8   Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden.

Ja, gebeden en smekingen, met sterke roeping en tranen. Als je mens en tegelijkertijd God bent, dan heb je toch alle vertrouwen in een goede afloop. Nou, Hij had dat niet. Dit was een strijd op leven en dood. Hij streed tegen de satan, die de macht over de dood had. Dat is geen geringe tegenstander. Verkijk je daar niet op. En als je wilt weten wat de Heere Jezus allemaal gebeden heeft, lees dan de psalmen maar eens. Bijvoorbeeld psalm 22. Heb jij weleens bloed gezweet van angst? Hij wel! Toch heeft Hij, door al dat lijden, gehoorzaamheid geleerd. Hij heeft leren geloven in en vertrouwen op Zijn hemelse Vader. Wat kon Zijn hemelse Vader dan voor Hem doen? Hetzelfde wat Hij nu bij ons doet: nieuw leven geven. En zoals dat bij ons gegaan is, zo ging het ook bij de Heere Jezus. Hij kon dat nieuwe leven alleen krijgen op grond van geloof. Door dat geloof heeft Hij de kop van de slang vermorzeld en daarmee de dood overwonnen. Door dat geloof is Hij uit de doden opgestaan. Door dat geloof is Hij niet alleen de Zoon des mensen, maar ook de Zoon van God. Door dat geloof is Hij Erfgenaam van alles, van het heelal geworden. Door dat geloof zit Hij nu aan de rechthand van God. Door dat geloof zijn wij behouden en door dat geloof zijn wij mede-erfgenamen met Christus. Door dat geloof ook zijn wij meer dan overwinnaars. Heere Jezus, dank u wel!

HET OFFER VAN CHRISTUS 1

Wie heeft er nu niet van het offer van Christus gehoord? Dat is het meest bekende verhaal uit de Bijbel. De Heere Jezus is voor onze zonden gestorven aan het kruis. Dat was een groot offer. Hij gaf Zijn leven voor ons en waarom deed Hij dat?

Joh. 3: 16   Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe.

En wie heeft er nu niet van deze tekst gehoord? Het is waarschijnlijk de meest bekende tekst uit de hele Bijbel. God heeft de wereld zo liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Hij heeft Zijn leven gegeven en dat is een groot offer. Maar hoe zit het dan met de volgende tekst?

Joh. 10: 11   Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.

Laten we even aannemen dat jij een herder bent en een goeie. Jij stelt je leven dus voor de schapen en wat doe je dan? Je verzorgt ze goed en brengt ze naar grazige weiden. Ik kan beter laten zien wat psalm 23 over dé goede Herder zegt.

Psalm 23: 1   De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.
2   Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren.
3   Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns Naams wil.
4   Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.
5   Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende.
6   Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen.

Hier is de Heere natuurlijk weer de goede Herder, maar het is duidelijk dat een goede herder goed voor zijn schapen zorgt. Maar nu, als de Heere Jezus Zijn leven geeft voor de schapen door aan het kruis te sterven, hebben die schapen dan nog een goede Herder? Nee, want dan is de Herder dood en kan dus niet meer voor de schapen zorgen. De Herder heeft Zich opgeofferd voor de schapen. Op dat moment zijn ze daar misschien wel mee geholpen, maar later niet meer. Ken je drs. P.? Die zou het zo zeggen: 'Omsk is een mooie stad, maar net iets te ver weg'. Om de zoveel werst (afstand) werd er een ziertje opgeofferd om de anderen te redden. Uiteindelijk heeft het niet mogen baten, want volgens het lied werd iedereen door de wolven opgegeten. Een triest maar mooi beeld, lijkt mij.

Bovendien, de Heere Jezus stierf aan het kruis voor iedereen, voor de hele wereld. Hij stierf niet alleen voor die kudde, die een beeld is van een gelovig Israël. Als Hij Zijn leven geeft voor de schapen, dan gaat het dus niet over Zijn offer aan het kruis, maar over het offer wat Hij na Zijn opstanding bracht. Sindsdien weidt Hij de schapen, de gelovigen. Die schapen hebben helemaal niets meer te vrezen van de tegenstander. De kop van die tegenstander is vermorzeld en hij spartelt nog wat na. Gevaarlijk, maar niet meer dodelijk. Die schapen zijn inmiddels meer dan overwinnaars in en dankzij hun goede Herder (Rom. 8: 37).

HET OFFER VAN CHRISTUS 2

Als het lijden en sterven van de Heere Jezus een offer in de Bijbelse betekenis van het woord zou zijn, dan zou Hij daarmee de wet overtreden hebben. Dan was Hij door Zijn eigen overtreding des doods schuldig geweest. Hij was geen Priester en mocht dus niet offeren.

Jak. 2: 10   Want wie de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle.

Dan had Hij dus daarmee alle wetten overtreden. Dat kunnen we Hem niet in de schoenen schuiven, want de Hebreënbrief zegt heel duidelijk dat de Heere Jezus niet geofferd heeft.

Hebr. 7: 13   Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een andere stam, van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft.
14   Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproken is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap.

De Heere Jezus kwam uit de stam van Juda en daarom mocht Hij niet eens een offer brengen. Dat was het werk van de priesters en die waren uit de stam van Levi. Hoe deden ze dat dan? De priesters slachtten bijv. een schaap. Dat deden ze niet op het altaar, maar op een slachtbank. Pas daarna, als het schaap al geslacht was, werd het op het altaar gelegd en verbrand. En nu komt het, wat werd uiteindelijk aan de Heere geofferd? De rook die opsteeg naar boven. Dat was den Heere een lieflijke reuk. Rook is een beeld van geestelijke dingen. Mocht je ooit nog eens naar Rome gaan, dan raad ik je aan om naar het Pantheon te gaan. Dat is een soort tempel die aan alle goden was gewijd. Die tempel heeft een open dak. Daar zit een gat in van 9 meter doorsnee. Als daar geofferd werd, was het kennelijk belangrijk dat de rook naar boven kon stijgen. Niet tot het dak, maar tot de goden!

Jesaja 53: 7   Als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

Hij werd ter slachting geleid. Zijn kruisdood is hetzelfde als het slachten van een schaap op de slachtbank. Pas ná Zijn opstanding mocht Hij wat offeren. Vanaf dat moment was Hij wedergeboren en gold Zijn aardse afkomst niet meer. Vanaf dat moment was en is Hij Hogepriester, niet naar de ordening van Aäron, maar naar de ordening van Melchzédek. Vóór Zijn opstanding waren koningschap (Juda) en priesterschap (Levi) gescheiden. Ná Zijn opstanding konden die twee functies weer door één Persoon uitgeoefend worden.

Hebr. 8: 3   Want een iegelijk Hogepriester wordt gesteld, om gaven en slachtofferen te offeren; waarom het noodzakelijk was, dat ook Deze wat had, dat Hij zou offeren.
4   Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn, dewijl er priesters zijn, die naar de wet gaven offeren;

Was de Heere Jezus, toen Hij aan het kruis stierf, op aarde of in de hemel? Was Hij uit de stam van Levi? Mocht Hij dus een offer brengen? Nee! Heeft Hij dan geen offer gebracht? Jawel, maar pas na Zijn opstanding. Toen heeft Hij Zichzelf geofferd aan God. Natuurlijk moest de Heere Jezus eerst "geslacht" worden, anders zou Hij nooit dat offer hebben kunnen brengen. Dankzij dat offer is Hij de goede Herder, Die Zijn leven stelt voor Zijn schapen.

HET OFFER VAN CHRISTUS 3

- Hebr. 9: 13   Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, *hen* reinigt tot de reinigheid des vleses;
- 14   Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelve Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?

Door de offers onder het Oude Testament werd het vlees gereinigd. Dat stelde niet zoveel voor, want ieder jaar moest het opnieuw gebeuren. Die reiniging was dus niet afdoende. Daarentegen reinigt het offer van Christus ons geweten, onze geest, van dode werken. Door dat offer worden wij in staat gesteld en blijven wij in staat om de levende God te dienen. Zoals in het Oude Testament alleen maar gave dieren geofferd mochten worden, dieren waar niets aan mankeerde, zo mankeert er aan ons ook niets. Natuurlijk mankeert er aan ons een heleboel, maar Christus zorgt ervoor dat wij er toch helemaal gaaf (zonder zonden) uitzien. Dat zien wij zelf niet, maar dat geloven wij. Zo kunnen wij ook zelf geofferd worden aan God. Offeren is aanbieden. Denk maar aan offeren of een offerte.

- Hebr. 10: 1   Want de wet, hebbende een schaduw der toekomende goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.
- 2   Anderszins zouden zij opgehouden hebben, geofferd te worden, omdat degenen, die den dienst pleegden, geen geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal gereinigd geweest zijnde;
- 3   Maar *nu geschiedt* in dezelve (door die offers) alle jaren weder gedachtenis der zonden.
- 4   Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme.

Al die wetten onder het Oude Testament, ook de wetten over de offers, waren slechts een beeld van de dingen die onder het Nieuwe Testament zouden gebeuren. Onder het Oude Testament konden de zonden nooit weggenomen worden, maar nu, nu Christus Zichzelf geofferd heeft, wel. Hij is immers onze Hogepriester.

- Joh. 13: 9   Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd.
- 10   Jezus zeide tot hem: Die gewassen is, heeft niet van node, dan de voeten te wassen, maar is geheel rein.

Dat gaat over de voetwassing van de discipelen door de Heere Jezus. Een prachtig beeld van wat Hij nu bij ons doet. Wij hoeven niet meer helemaal gewassen te worden. Dat heeft de Heere Jezus gedaan door te sterven aan het kruis. Toen heeft Hij alle zonden weggewassen. Nu wast Hij alleen nog onze voeten. Dat wat ons nog met deze zondige aarde verbindt. Omdat wij nog in ons zondige lichaam leven, zondigen wij dus ook nog. Als daar niets aan gedaan zou worden, dan konden we ook nu niet de levende God dienen. Gelukkig heeft Hij Zijn leven gesteld voor Zijn schapen en zorgt ervoor dat we steeds rein voor God kunnen staan. Voorwaarde is wel dat we dat geloven, daarop vertrouwen, want anders blijven we in onze zonden. Geloven is hetzelfde als vertrouwen. Als Hij zegt dat we gereinigd zijn, dan is dat zo. Punt uit! Door dat offer zijn wij voor altijd geheiligd.

HET OFFER VAN CHRISTUS 4

- Hebr. 10: 8 Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en *offer* voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden);
- 9 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.
- 10 In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Christus, eenmaal *geschied*.

Al de offers die onder het Oude Testament gebracht waren, hoefde God niet. Die offers waren slechts een beeld van het ene offer dat gebracht werd onder het Nieuwe Testament. Dat is het offer van het lichaam van Christus. Nogmaals, dat is niet Zijn lichaam dat aan het kruis gedood werd, maar het lichaam dat Hij bij Zijn opstanding gekregen heeft.

- Efeze 1: 22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;
- 23 Welke Zijn lichaam is, *en* de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Dat lichaam is de Gemeente. Hij heeft dus niet alleen Zichzelf geofferd, maar ook de Gemeente. Daar zit minder verschil tussen dan je misschien denkt. Het nieuwe leven van ons, is in feite het leven van Christus. Ons leven is dus Zijn leven. Daar heeft Hij de beschikking over. Althans, dat zou zo moeten zijn. Dat leven van Christus en de Gemeente, Hoofd en lichaam, heeft de Heere Jezus Christus aan God ter beschikking gesteld. Dat leven staat dus in dienst van Zijn hemelse Vader.

God heeft dat leven een functie gegeven. Christus is de Hogepriester geworden van het Nieuwe Verbond. En omdat Hij Hogepriester geworden is, zijn wij met Hem priester geworden. Nog veel meer, maar ook dit. In die functie doet Hij de wil van Zijn hemelse Vader. Hij heeft Zichzelf immers aan Hem geofferd. En in die functie doen ook wij de wil van onze hemelse Vader. Christus heeft ons immers ook aan Hem geofferd! Daarom zouden wij ook onszelf aan Hem behoren te offeren. Anders heeft God nóg niets aan ons en kan Hij Zijn werken nóg niet in en door ons doen.

- Rom. 12: 1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige *en* Gode welbehagelijke offerande, *welke is* uw redelijke Godsdienst.

Daar hebben we het al eerder over gehad. En omdat Christus, in dienst van Zijn hemelse Vader, ons de voeten wast, zouden wij dat, ook in dienst van onze hemelse Vader, ook bij onze broeders en zusters doen.

- Joh. 13: 14 Indien dan Ik, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig, elkanders voeten te wassen.
- 15 Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkerwijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet.

Zoals Hij ons onze zonden vergeeft, zo zouden wij ook elkaar de zonden moeten vergeven. Niet alleen de ander mij, maar ik ook de ander. Zo wordt Gods liefde zichtbaar in ons.

DE HOGEPRIESTER NAAR DE ORDENING VAN MELCHIZEDEK 1

Wie was dat, die Melchizédek? Daar staat niet zo heel veel over in de Bijbel. Alleen in Genesis 14, psalm 110 en Hebreë 7. In Genesis 14 staan er maar drie verzen die over hem gaan.

- Gen. 14: 18 En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods.
19 En hij zegende hem (Abram), en zeide: Gezegend zij Abram Gode, den Allerhoogste, die hemel en aarde bezit!
20 En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw handen gegeven heeft! En hij (Abram) gaf hem (Melchizédek) de tiende van alles.

Daar word je niet veel wijzer van. Er staan slechts een paar dingen over hem:

1. Hij was koning van Salem;
2. Hij bracht brood en wijn voort;
3. Hij was een priester van de allerhoogste God;
4. Hij zegende Abram;
5. Hij zegende God;
6. Hij kreeg tienden van alles van Abram.

Nu eens kijken wat psalm 110 over hem zegt.

Psalm 110: 4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek.

Slechts één vers. Dat is in totaal 4 verzen in het hele Oude Testament. Toch blijkt hij een heel belangrijke figuur te zijn geweest. Psalm 110 zegt immers dat Christus, want het gaat hier over Hem, Priester in eeuwigheid zal zijn, naar de ordening van Melchizédek. Dat betekent in ieder geval drie dingen:

1. Hij zou geen priester zijn naar de ordening van Aäron;
2. Hij zou Priester zijn in eeuwigheid;
3. Hij is door God als Priester aangesteld.

Om bij het laatste te beginnen. Je werd niet zomaar aangesteld tot hogepriester. Dat deed God. Dat gold niet alleen voor Christus, maar ook voor Aäron, de eerste hogepriester en degenen die na hem kwamen.

- Hebr. 5: 4 En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkterwijs als Aäron.
5 Alzo heeft ook Christus Zichzelf niet verheerlijkt om Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.
6 Gelijk Hij ook in een andere plaats zegt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizédek.

Christus is dus door God aangesteld tot Hogepriester naar de ordening van Melchizédek. Dat gebeurde bij Zijn opstanding uit de doden. Dat dit hogepriesterschap iets anders inhoudt dan het hogepriesterschap naar de ordening van Aäron, zullen we in het vervolg zien.

DE HOGEPRIESTER NAAR DE ORDENING VAN MELCHIZEDEK 2

- Hebr. 7: 11 Indien dan nu de volkomenheid door het Levietische priesterschap ware (want onder hetzelfde heeft het volk de wet ontvangen), wat nood was het nog, dat een ander Priester naar de ordening van Melchizédek zou opstaan, en die niet zou gezegd worden te zijn naar de ordening van Aäron?
- 12 Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.

Het Levietische priesterschap was door de wet van Mozes ingesteld. Dat is het priesterschap naar de ordening van Aäron. Dat was kennelijk geen volmaakt priesterschap, want er kwam een ander voor in de plaats. Dat maakt dan meteen de wet van Mozes ongeldig, anders zat je met twee verschillende wetten en twee verschillende priesterschappen. Waarom kon de Heere Jezus dan geen priester naar de ordening van Aäron zijn?

- Hebr. 7: 18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod (dat is de wet van Mozes) geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil;
- 19 Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

Het priesterschap naar de ordening van Aäron was gewoon een zwak priesterschap. Daar had men geen profijt van. Het heeft dan ook niets werkelijk tot stand gebracht, maar omdat het een beeld is van het priesterschap naar de ordening van Melchizédek, had men daardoor hoop dat het ooit nog goed zou komen. Het vervelende was bovendien dat al die hogepriesters onder het Oude Verbond maar niet konden blijven leven. Ze stierven en dan moest er weer een ander voor in de plaats komen.

- Hebr. 7: 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven;
- 24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk priesterschap.
- 25 Waarom Hij ook volkomen kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.
- 26 Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden;

Zij hadden een vergankelijk priesterschap, maar Christus heeft een onvergankelijk priesterschap. Hij zal nooit meer sterven. Daarom kan Hij ons volkomen zalig maken. Voorwaarde is dat wij dóór Hem tot God gaan. Dat is eigenlijk hetzelfde als offeren. In het Hebreeuws is het woord voor 'offeren' hetzelfde als 'het naderen tot God', namelijk 'korban'. Net als de rook van het verbrande dier tot God nadert, zo naderen wij ook 'in de geest' tot God. De rook is daarmee een beeld van de opstanding uit de doden. We zijn dan niet meer vleeselijk, maar geestelijk. Zo naderen wij tot God, niet met onze oude mens, maar met de nieuwe mens, die nu nog geestelijk is. Wij naderen tot de troon der genade, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods. Daar is Hij onze Hogepriester. Hij is de Middelaar tussen God en de mensen en Hij bidt voor ons. Zo maakt Hij het mogelijk dat wij onze hemelse Vader kunnen dienen en zo maakt Hij ons zalig. Daar kon het priesterschap naar de ordening van Aäron niet aan tippen. Dat was wel belangrijk, maar alleen als beeld van het Hogepriesterschap van Christus. Het laatste is de vervulling van het eerste.

DE HOGEPRIESTER NAAR DE ORDENING VAN MELCHIZEDEK 3

Wie was die Melchizédek? Daar begonnen we mee.

- Hebr. 7: 1   Want deze Melchizédek was koning van Salem, een priester des allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende;
- 2   Aan welken ook Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem, hetwelk is een koning des vredes;

Dat is nogal wat. Abraham ging deze priester tegemoet, toen hij terugkwam van het slaan der koningen. Het slaan der koningen is een beeld van het verslaan van de satan en zijn machten door de Heere Jezus. Abraham gaf van alles tienden aan deze Melchizédek. Dit betekent dat Melchizédek belangrijker was dan Abraham. Bovendien zegende hij Abraham. Melchizédek had een hogere positie.

- Hebr. 7: 7   Nu, zonder enig tegenspreken, hetgeen minder is, wordt gezegend van hetgeen meerder is.

En dat Melchizédek meerder is, staat ook in vers 2. Wie is nu uiteindelijk de Koning der gerechtigheid en Wie is nu uiteindelijk de Koning des vredes. Dat kan er maar Eén zijn, namelijk Christus. Dit zou dus moeten betekenen dat Melchizédek Christus is. Ja en nee, want Christus werd pas de Christus na Zijn opstanding. Melchizédek was eigenlijk een voorverschijning van Christus. Niettemin zijn Zij toch Dezelfden, want dat blijkt wel uit de volgende verzen.

- Hebr. 7: 3   Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar de Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft Hij een Priester in eeuwigheid.
- 4   Aanmerkt nu, hoe groot Deze geweest zij, aan Denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden gegeven heeft uit den buit.

Van wie kun je dat zeggen. Wie is er zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, zonder begin der dagen en zonder einde der dagen. Wie leeft er van eeuwigheid tot eeuwigheid? Juist, niemand anders dan God! Deze Melchizédek was dus God Zelf. Dat moet ook wel, want als het priesterschap naar de ordening van Melchizédek een eeuwig priesterschap is, dan moet Hij dus Dezelfde zijn als Die nu de Hogepriester naar de ordening van Melchizédek is. Het lijkt allemaal een beetje ingewikkeld, omdat God Zich in het Oude Testament onder een andere Naam openbaarde dan in het Nieuwe Testament. Toch zul je wel begrijpen dat Jezus Christus Dezelfde is als de God van het Oude Testament. Hij heet nu alleen anders, omdat Hij nu ook Mens en Messias is. Dat was Hij voor die tijd niet.

Zie je nu het grote verschil tussen deze twee priesterschappen? Melchizédek bracht brood en wijn voort. Dat is een beeld van het nieuwe leven. En dat is precies wat onze Hogepriester nu doet. Hij brengt nieuw leven voort, geen beeld daarvan, maar echt nieuw leven. Dat kan sinds Hijzelf nieuw leven heeft ontvangen. Nieuw leven door het Zaad der wedergeboorte, namelijk het Woord van God. Wij hebben ons leven te danken aan deze Hogepriester naar de ordening van Melchizédek. Geen vergankelijk leven, maar eeuwig leven!

GROTE VERZOENDAG 1

Het is niet zonder reden dat ik nu over Grote Verzoendag begin, want we zullen zien dat die dag alles te maken heeft met het offer van Christus. De Joden weten dat helaas niet. Toch is die dag voor hen de grootste feestdag van het jaar. Zij noemen die dag: Jom Kippoer.

- Lev. 16: 29 En dit zal voor u tot een eeuwige inzetting zijn: gij zult in de zevende maand, op de tiende der maand, uw zielen verootmoedigen, en geen werk doen, inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling verkeert.
- 30 Want op die dag zal hij (de hogepriester) voor u verzoening doen, om u te reinigen; van al uw zonden zult gij voor het aangezicht des HEEREN gereinigd worden.
- 31 Dat zal u een sabbat der rust zijn, opdat gij uw zielen verootmoedigt; het is een eeuwige inzetting.

Grote verzoendag wordt dus gevierd op de tiende van de zevende maand. Dat is de maand Tisri. Bovendien moest die dag als een sabbat beschouwd worden en je weet het, op de sabbat mag er niet gewerkt worden, want: ‘Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat des HEEREN; dan zult gij geen werk doen....’.

Het was de belangrijkste dag van het jaar, omdat op die dag het volk gereinigd werd van alle zonden.

Op Grote Verzoendag moesten er een aantal offers worden gebracht, waaronder die van de twee bokken. Eén bok werd geslacht en geofferd en de andere bok werd de woestijn ingestuurd. Die bok werd de weggaande bok genoemd en deze zou levend voor het aangezicht des HEEREN gesteld worden. De hogepriester legde zijn handen eerst op de kop van die bok. Daarmee werden als het ware alle zonden van het volk op die bok overgebracht. Zo werd door die bok verzoening gedaan.

Het bloed van de bok die geslacht werd, moest de hogepriester sprenkelen op het verzoendeksel van de ark en voor de ark. Zo werd verzoening gedaan voor alle zonden van het volk.

Voordat het bloed van de bok in het heilige der heiligen werd gebracht, moest er eerst een ander dier geslacht worden, namelijk een var. Dat is een jonge koe. Met het bloed van de var moest de hogepriester ook in het heilige der heiligen gaan en het met zijn vinger oostwaarts op het verzoendeksel sprenkelen. Zo deed hij verzoening voor de zonden van hemzelf en van zijn huis.

- Lev. 16: 17 En geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, als hij (de hogepriester) zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen; also zal hij verzoening doen, voor zichzelf, en voor zijn huis, en voor de gehele gemeente van Israël.

Zolang de hogepriester in het heilige der heiligen was, mochten de andere priesters niet in het heilige komen om daar hun werkzaamheden te verrichten: ‘totdat hij zal uitkomen’. Nou, dat zijn nogal wat dingen, waarvan zal blijken dat ze allemaal een bijzondere betekenis hebben. Het Nieuwe Testament legt die dingen allemaal uit en je zult merken dat het heel interessant is om in de wet onderwezen te worden. De volgende ronde dus meer over deze dingen.

GROTE VERZOENDAG 2

- Hebr. 9: 6 Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters in de eerste tabernakel, te allen tijde, om de *gods*diensten te volbrengen;
- 7 Maar in de tweede *tabernakel ging* alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en *voor* des volks misdaden.
- 8 *Waarmee* de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had;
- 9 Welke was een afbeelding voor die tegenwoordige tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die degene, die de dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten;

Wat staat daar nou precies?

Vers 6. ‘Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde’ zijn de dingen die in de tabernakel stonden. In de eerste tabernakel - dat is het heilige - stond de kandelaar, de tafel, met daarop de toonbroden. In de tweede tabernakel - dat is het heilige der heiligen - stond het gouden wierookvat en de ark des verbonds, met de spullen die daarbij hoorden. De priesters gingen dag in, dag uit in het heilige om daar dienst te doen. Ze mochten niet in het heilige der heiligen komen, want dan zouden ze gedood worden. Het heilige en het heilige der heiligen werden gescheiden door het voorhangsel, een soort gordijn.

Vers 7. De hogepriester mocht eenmaal in het jaar in het heilige der heiligen komen. Dat was op Grote Verzoendag. Hij moest daar het bloed van de geslachte koe en het bloed van de geslachte bok sprenkelen vóór de ark en op het verzoendeksel van de ark des verbonds. Zo werd er verzoening gedaan voor de zonden van hemzelf en voor de zonden van het volk.

Vers 8. Zolang het voorhangsel nog niet gescheurd was - en dat gebeurde bij de dood van de Heere Jezus - bleven de priesters dienst doen in het heilige. Toen het voorhangsel scheurde, was de weg naar het heilige der heiligen openbaar geworden. Vanaf dat moment werd de dienst in het heilige overbodig.

Vers 9. De dienst in het heilige is een beeld van die tijd. Die tijd is de tijd dat Israël leefde onder de wet van Mozes. Toen werden er wel steeds offers gebracht, maar feitelijk hielpen die niets. Door het lijden en sterven van de Heere Jezus werden onze zonden pas echt weggenomen.

Dat betekent dus ook dat de dienst in het heilige der heiligen te maken heeft met deze tegenwoordige tijd. Dat is de tijd waarin wij een Hogepriester hebben, Die in het heilige der heiligen is ingegaan. Het heilige der heiligen is dus een beeld van de hemel. Daar doet Hij nu dienst. Wat houdt die dienst dan in? Hij is met bloed ingegaan om verzoening te doen voor de zonden van Hemzelf en die van het volk. Niet met het bloed van stieren en bokken, maar met Zijn eigen bloed. Bloed heeft niets met de dood te maken, maar met leven. Als er bloed uit een mens of dier stroomt, stroomt het leven eruit. Nou, met zijn bloed en dus Zijn leven wast Hij bijvoorbeeld onze voeten, om Johannes 13 maar weer eens aan te halen. We waren immers al helemaal gereinigd! Nu zorgt Christus ervoor dat wij rein blijven voor God. Dat Hij ook verzoening doet voor Zijn eigen zonden, heeft natuurlijk niets met Zijn zonden te maken. Omdat wij één plant met Hem geworden zijn, zijn wij een deel van Hem, namelijk Zijn lichaam. Omdat dat lichaam nog verbonden is met de zondige aarde, zondigt het nog.

GROTE VERZOENDAG 3

Lev. 16: 17 En geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen;

De Heere Jezus Christus is onze Hogepriester. Dat werd Hij bij Zijn opstanding uit de doden. Sindsdien zit Hij aan Gods rechterhand op de troon der genade, in de hemel. Dat is dus in het heilige der heiligen. De Bijbel noemt dat ook wel het binnenst heiligdom.

Christus, de Hogepriester, is daar niet één dag in het jaar, maar alle dagen sinds Zijn verheerlijking en Hij is daar nu nog steeds. Vanaf het moment dat Hij daar inging is het dus Grote Verzoendag, totdat Hij zal uitkomen. En zolang het Grote Verzoendag is, mag er geen dienst gedaan worden in het heilige. Sinds die dag mag men dus niet meer dienen onder het Oude Verbond. Logisch ook, want vanaf dat moment is er een ander Verbond gekomen, namelijk het Nieuwe Verbond. Onder dat Nieuwe Verbond gelden niet de wetten van Mozes, maar de wetten van Christus.

Hand. 15: 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op de hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen.

Dat juk is de wet van Mozes en daar heeft nog niemand zich aan kunnen houden. Sterker nog, als je nu nog onder dat juk van Mozes wilt leven, onder de wet dus, dan verzoek je God. Velen proberen volgens die wet te leven en zeggen dat ze dat doen uit dankbaarheid voor de Heer. Kun je je voorstellen hoe blij God daarmee is? Uit dankbaarheid Hem verzoeken? Waarom niet gewoon ophouden met die dienst en je plaatsen onder het juk van Christus.

Matt. 11: 28 Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.
29 Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.
30 Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

Het juk van Mozes is hard, maar het juk van Christus is zacht. Hij vraagt geloof, trouw, meer niet! Waarom is Christus nu onze Hogepriester? Juist, om ons te reinigen van onze zonden, zodat wij daar geen last meer van hebben.

Hebr. 10: 22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, *onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.*

Hij heeft onze harten gereinigd van een kwaad geweten. Zolang wij ook maar proberen onder de wet te leven, zullen we steeds last houden van een kwaad geweten. We kunnen die wet immers toch niet houden? In plaats van proberen te doen wat in de wet staat, kunnen we veel beter geloven wat in de wet staat. Die wet overdenken en onderzoeken wat die wet te zeggen heeft over Christus. Daar gaat de wet van Mozes namelijk over. Dat zie je bijvoorbeeld aan de gebeurtenissen op Grote Verzoendag. Het werd pas echt Grote Verzoendag toen onze Heere inging in het binnenst heiligdom. En omdat wij priesters zijn en de deur naar het binnenst heiligdom wagenwijd openstaat, mogen wij, in volle verzekerdheid en met een waarachtig hart, ook daar naar binnengaan. Zo vervullen wij onze priesterlijke dienst.

GROTE VERZOENDAG 4

- Lev. 16: 30   Want op die dag zal hij (de hogepriester) voor u verzoening doen, om u te reinigen; van al uw zonden zult gij voor het aangezicht des HEEREN gereinigd worden.
- 31   Dat zal u een sabbat der rust zijn, opdat gij uw zielen verootmoedigt; het is een eeuwige inzetting.

Grote Verzoendag werd gerekend als een sabbat. Het viel niet altijd op een sabbat, want het was altijd op een vaste datum. Zoals bij ons de Kerstdagen altijd op 24 en 25 december vallen. Rustdag dus. er mocht niet gewerkt worden. Zelfs de priesters moesten stoppen met hun dienst.

- Exodus 20: 8   Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien heiligt.
- 9   Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen;
- 10   Maar de zevende dag is de sabbat des HEEREN uws Gods; dan zult gij geen werk doen....

Het is in ieder geval nog Grote Verzoendag zolang de hogepriester in het heilige der heiligen is. Hij mag daar immers alleen maar op die dag naar binnen. Christus is nu in het heilige der heiligen en dus is het nu dus ook nog steeds sabbat. En, zoals ieder christen weet, werk je niet op zondag, maar ga je naar de kerk. Nu wordt het wat ingewikkeld, want de sabbat is niet de zondag, maar de vrijdagavond en de zaterdag.

Nu is het wel zo dat de zondag een mooie dag is om rustdag te houden. Het is niet helemaal Bijbels, maar vooruit. Het is wel de dag dat de Heere Jezus opstond uit de dood. Sindsdien is Hij onze Hogepriester en is het Grote Verzoendag. Dan is het sabbat en dus is de zondag rustdag. Die redenering zal niet iedereen volgen en er zullen ook velen zijn die de zondag om andere redenen als rustdag vieren. Welke mening je daarover ook zult hebben, het blijft krom en daarom niet Bijbels.

- Rom. 14: 5   De één acht wel de ene dag boven de andere dag; maar de ander acht al de dagen. Een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd.

Of je nu één dag in de week eert of alle dagen, het gaat er kennelijk om dat je weet waarom je het doet. In Romeinen 14 gaat het over de zwakken en de sterken in het geloof. De zwakken zijn degenen die één dag eren en de sterken zijn degenen die alle dagen eren. Dit is niet om bij jezelf na te gaan of je zwak of sterk bent in het geloof, zodat je daar over kunt opscheppen. Nee, maar als je snapt dat het nu Grote Verzoendag is en je gelooft het ook, dan geloof je en weet je ook wat de Heere Jezus Christus nu doet in onze dagen. Dan geloof je en weet je dat Hij ons steeds reinigt, zodat wij de levende God kunnen dienen. Dan geloof je en weet je ook dat het nu sabbat is, elke dag van de week. Dan geloof je en weet je dat je niet mag werken, dat je geen dienst mag doen onder het Oude Verbond. Dan zet je niet één dag in de week apart voor de Heere, maar alle dagen van de week en dus alle dagen van je leven. Dan maakt het niet uit of je op zondag fietst, want dat doe je op maandag ook. Dan maakt het niet uit of je op zondag Bijbelstudie doet, want dat doe je op maandag ook. Dan denk je niet alleen op zondag aan de Heer, maar op alle dagen van de week. Dan hebben wij niet alleen op zondag onze onderlinge samenkomst, maar alle dagen van de week. En dat is niet in de kerk, maar in de hemel. Dan zijn we achter onze overste Leidsman en Voleinder des geloofs aangegaan, waar wij naderen voor de troon der genade. Dat is Zijn samenkomst en daarom ook de onze.

GROTE VERZOENDAG 5

We zijn er nog niet, want we hebben nog twee bokken te verloten. Ja, er werd geloot welke bok geslacht zou worden en welke bok de woestijn in zou worden gestuurd.

Lev. 16: 15 Daarna zal hij de bok des zondoffers, die voor het volk zal zijn, slachten, en zal zijn bloed tot binnen in de voorhang dragen, en zal met het bloed doen, gelijk als hij met het bloed van de var (jonge koe) gedaan heeft, en zal dat sprengen op het verzoendeksel, en voor het verzoendeksel.

Zoals de hogepriesters van het Oude Verbond met het bloed van de bok naar binnen ging, zo is de Hogepriester van het Nieuwe Verbond met Zijn eigen bloed ingegaan. Dat bloed is een beeld van het onvergankelijke leven van de opgewekte Christus.

Hebr. 10: 19 Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,
20 Op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door *Zijn* vlees;
21 En *dewijl wij hebben* een grote Priester over het huis Gods;
22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, *onze* harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.

Omdat Hij is ingegaan, worden ook wij opgeroepen om in te gaan. Weet je het nog? Onze wandel is in de hemel. Dat zien wij niet, maar dat geloven wij. Wij zien ook niet dat Christus in de hemel is, maar dat geloven we. Zo zouden wij ook ons bloed, ons leven, daar moeten brengen waar het thuishoort. We behoren ons daarom ook niet bezig te houden met de dingen van deze wereld. Officieel maken we daar geen deel meer van uit.

De andere bok, die de woestijn ingestuurd werd, beeldt eigenlijk hetzelfde uit, maar dan op een andere manier.

Lev. 16: 22 Alzo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land wegdragen; en hij zal die bok in de woestijn uitlaten.

Dat afgezonderd land is de hemel, maar de woestijn is een beeld van deze wereld, sinds we verlost zijn uit Egypte (dood en opstanding van de Heere Jezus). In de woestijn is nauwelijks leven mogelijk. Slechts hier en daar een oase, maar verder dor en dood. Er is geen water, en dus geen Woord van God. De woestijn is buiten het land Kanaän, buiten de legerplaats, buiten de maatschappij. Daar ging de Heere Jezus heen en daar zouden wij dus ook heengaan.

Hebr. 13: 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.
14 Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.

Wij hebben hier niets te zoeken, dus zoeken wij het hogerop. Wij zoeken niet naar vergankelijke dingen, want dat is toch ijdelheid en kwelling des geestes, maar wij zoeken de onvergankelijke dingen. De enige Die onvergankelijk is, is Christus en daarom zoeken wij Hem, opdat ook wij door Hem onvergankelijkheid en dus eeuwig leven mogen erven.

DE OUDE EN DE NIEUWE MENS

In de Bijbel heet de natuurlijke mens, de mens zoals die uit zijn ouders geboren is, de oude mens. Als er een oude mens is, dan zal er dus ook wel een nieuwe mens bestaan. Dat klopt. In de eerste plaats is Christus die nieuwe Mens. Hij is opgestaan uit de doden en heeft nieuw leven ontvangen. Dat nieuwe leven is de nieuwe mens. Dat leven is op een bepaalde manier tot stand gekomen.

Hand. 2: 32 Deze Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.
33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, **en de belofte des Heiligen Geestes ontvangen hebbende van de Vader**, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

Doordat de Heere Jezus de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, kreeg hij nieuw leven. En die heilige Geest stort Hij weer uit op degenen die in Hem geloven. Zo krijgen ook zij nieuw leven. Omdat de Heilige Geest eeuwig leven heeft, geldt dat ook voor de Heere Jezus Christus en voor ons, die in Hem geloven. De nieuwe mens verdwijnt dus nooit meer en dat kunnen we van de oude mens niet zeggen.

Dit alles heeft natuurlijk met wedergeboorte te maken en daar had ik al over geschreven in 'Wedergeboorte' en 'de Erfenis'. Ook daar ging het over twee naturen, namelijk de oude- en de nieuwe mens. Maar wat moeten we daar nu mee?

Efeze 4: 17 Ik zeg dan dit, en betuig het in den Heere, dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid van hun gemoed (verstand).
18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding van hun harten;
20 Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd;
21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is;
22 Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;
23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest van uw gemoed,
24 En de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

De oude mens wandelt in de ijdelheid van zijn verstand. Ijdelheid is leegheid en daarom heeft het leven van de oude mens ook geen enkele zin. Dat leven is vervreemd van het leven Gods. Als je dus vraagt wat de zin van het leven is, dan is die zin er niet, behalve als je God zoekt. Een leven zonder God is een zinloos leven. Als je wilt weten hoe zinloos, dan moet je het boek Prediker maar eens lezen. Alles hier is ijdelheid en kwelling van je geest. De NBG vertaling zegt: 'ijdelheid en najagen van wind'. Nou, laat je fantasie maar even werken en stel je voor hoe het is om de wind na te jagen.

Ga nu niet heel hard je best doen om een goed mens te zijn, want ook dat is zinloos. Je kunt beter de oude mens afleggen, net zoals je een jas uitdoet. Vervolgens doe je de nieuwe mens aan. Richt je aandacht op Hem Die je die nieuwe mens gegeven heeft, dan krijgt die nieuwe mens de kans om op te groeien tot een volwassen man. En hoe meer de nieuwe mens groeit in je leven, hoe minder actief de oude mens zal zijn. Dat gaat vanzelf. Als jij je leven op Christus richt, zal Hij de werken in en door jou doen die God voorbereid heeft. Die werken zijn niet ijdel. Dat zijn de enige werken die zin hebben en bovendien eeuwigheidswaarde.

DE KIP EN HET EI

Wat was er eerder, de kip of het ei? Die stompzinnige filosofische vraag heb je vast wel eens gehoord. Daar kun je eindeloos over discussiëren, vooral als je niet in God gelooft. Je zult dan ook nooit te weten komen wat het goede antwoord daarop is. We kunnen ons beter afvragen waarom de kip en het ei er zijn. Die vraag is ook niet gemakkelijk, maar gezien vanuit de Bijbel kunnen we daar meer mee dan met de eerste vraag.

Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moeten we ons eerst afvragen hoe wij God kunnen kennen. Dat is door Zijn schepping en door Zijn Woord. In die schepping vinden we bijvoorbeeld Zijn heilsplan uitgebeeld. Kijk maar naar de loofbomen. In de winter (de dood) zijn de bladeren eraf, maar de knoppen (nieuw leven) zitten er al in. In de lente wordt dat nieuwe leven zichtbaar, in de zomer komen de vruchten eraan en in de herfst vallen de bladeren weer af. Daarin worden dood en opstanding uitgebeeld, ieder jaar weer.

Datzelfde zie je bijvoorbeeld bij graan.

- 1 Kor. 15: 36 Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is;
37 En hetgeen gij zaait, *daarvan* zaait gij het lichaam niet, dat worden zal, maar een bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van enig der andere *granen*.
38 Maar God geeft hetzelfde een lichaam, gelijk Hij wil, en aan een iegelijk zaad zijn eigen lichaam.

Dood, opstanding, vrucht dragen en vervolgens oogsten. Zo zit Gods plan met deze schepping ook in elkaar. Het doel van deze wereld is dan ook het voortbrengen van nieuw leven. Kijk maar om je heen, de hele schepping is daarop gericht. Dat nieuwe leven kan alleen maar tot stand komen via bevruchting door de man. Dat geldt voor planten, dieren en mensen, maar ook voor deze aarde. Er zijn uitzonderingen, maar ook dat beeldt iets van Gods plan uit.

Rom. 8: 22 Want wij weten, dat de hele schepping te zamen zucht, en te zamen in barensnood is tot nu toe.

De hele schepping is in blijde verwachting. Waarvan? Daarover hebben we het binnenkort. Oké, ik zal het nu wel vertellen, maar dan met andere woorden.

De kip legt een ei en gaat broeden. Als dat het enige is, kan ze broeden tot ze een ons weegt, maar dat ei blijft een ei. De haan moet het ei eerst bevruchten. Dat levert resultaat op.

Sommige mensen vinden we een ei. Nu gaan we er even vanuit dat ieder mens een ei is. De dooier is zijn geest, het eiwit zijn ziel, zijn levenswandel en de schaal zijn lichaam. In principe is dat ei dood, net zoals alle mensen voor God dood zijn. Pas als het ei bevrucht is door de man, zal het tot leven komen. Pas als wij bevrucht zijn door de Man, met het Zaad der wedergeboorte, namelijk Gods Woord, komen wij tot leven. Dat zaad noemen we het vruchtbeginsel. Langzaam maar zeker worden eigeel en eiwit omgevormd tot iets wat daar helemaal niet meer op lijkt. Daar zie je nog niets van, want het is nog verborgen in het lichaam. Pas als het verlost is van zijn lichaam, zie je dat er iets heel anders uitgegroeid is, namelijk een vogel, een hemels wezen. Een hele metamorfose. Nou, de hele schepping wacht op de openbaring van de Gemeente, die dan verlost wordt van zijn schaal. Nog een laatste vraag: waarom denk je dat een haan zo hanig is? Omdat God, de Man, zo wil laten zien dat Hij de wereld, de vrouw, zo lief heeft dat Hij heel graag gemeenschap met haar wil hebben.

SCHAAK EN SCHAAKMAT 1

Kun jij schaken? Ik niet zo goed, maar de regels ken ik zo ongeveer wel. De bedoeling van het spel is om de koning schaakmat te zetten. Hij kan dan geen kant meer op. Als de koning ‘schaak’ staat (hij wordt dan aangevallen), kan hij nog proberen te ontsnappen, maar bij ‘schaakmat’ is het over en uit.

God kan heel goed schaken en de satan dacht dat hij het ook kon, maar dat viel een beetje tegen. Nou ja, een beetje? Het viel gewoon tegen. Ik schrijf aldoor in de verleden tijd, want het ‘spelletje’ is al afgelopen. De satan denkt dat hij nog een ontsnappingsmogelijkheid heeft, maar ik vrees voor hem dat dat er niet meer in zit. Hij heeft een paar heel domme zetten gedaan en daarmee zijn eigen graf gegraven. Niet dat ik het erg vind, want ik heb het niet zo op hem. Goed, wat waren die domme zetten dan? Daar kom ik later op terug. Eerst even vertellen over wie we het eigenlijk hebben.

- Ezech. 28: 12 Zo zegt de Heere HEERE: Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid!
- 13 Gij waart in Eden, Gods hof; ...
- 14 Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u *alzo* gezet; gij waart op Gods heiligen berg; ...
- 15 Gij waart volkomen in uw wegen, van den dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is.
- 16 ...en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub! verdoen uit het midden der vurige stenen!
- 17 Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans...

‘Klacht over de koning van Tyrus’ staat er boven dit Bijbelgedeelte. In werkelijkheid gaat het natuurlijk niet over de koning van Tyrus, maar over koning satan. Hij was ooit vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid. Hij was een gezalfde, overdekkende cherub, de hoogste in rang. God had hem zelfs tot koning over de wereld gemaakt. Dat blijkt uit zijn gesprek met de Heere Jezus. Toen de satan de Heere Jezus probeerde te verzoeken, zei hij:

Lukas 4: 6 ... Ik zal U al deze macht, en de heerlijkheid derzelve *koninkrijken* geven; **want zij is mij overgegeven**, en ik geef ze, wien ik ook wil;

Omdat hij alle macht op aarde gekregen had, wordt hij de god van deze eeuw genoemd. ‘Deze eeuw’ is niet de twintigste eeuw, maar de hele periode van het bestaan van deze oude schepping. Vanaf de dag dat hij geschapen werd, was zijn wandel volmaakt. Helaas kwam daar een einde aan. De satan had zóveel heerlijkheid, dat hij er hoogmoedig van werd. En, je weet het: hoogmoed komt voor de val. Uit die hoogmoed is alle ellende voortgekomen.

De slang was er al in de hof van Eden. Daarom moet je bedenken dat dit gebeurde voordat God deze wereld maakte. Sinds de val van koning satan is God bezig om orde op zaken te stellen. Hij heeft een plan bedacht om de wereld te redden en te zuiveren, maar vooral een plan om de eer van God Zelf te herstellen. Het is immers Zijn schepping! Dat weet de satan en hij doet er alles aan om dat herstel te voorkomen. Hij is immers de god van deze wereld. Maar ja, hij kan wel denken dat hij God is, maar dat wil nog niet zeggen dat hij God is. Dat blijkt wel uit zijn domme ‘spelletje’. Daarover de volgende keer meer.

SCHAAK EN SCHAAKMAT 2

Gen. 3: 6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.

De slang, dat is de satan, zei tegen Eva dat ze gerust van de boom der kennis van goed en kwaad kon eten. God had wel gezegd dat ze dan zou sterven, maar het was juist andersom. Ze zou helemaal niet sterven, maar aan God gelijk worden. En wie wil dat nu niet? Eva stond gewoon te watertanden bij het zien van die heerlijke vruchten aan de boom en kon de verleiding niet weerstaan. Ze at. In plaats van te geloven wat God gesproken had, geloofde ze de satan. Wat zal hij gelachen hebben. Dat was nog eens een goede zet! Ja, eerlijk gezegd leek het daar ook op, maar door die "grap" hebben Adam en Eva leren begeren.

Gen. 3: 16 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; **en tot uw man zal uw begeerte zijn**, en hij zal over u heerschappij hebben.

Kijk, nu wordt het pas echt grappig. Als man en vrouw elkaar begeren, kon het weleens zo zijn dat daar dan kinderen uit voortkomen. Wat is daar nu zo grappig aan? Nou, Als Adam en Eva nooit kinderen gekregen hadden, dan zou de Heere Jezus ook niet geboren zijn. Dan zou Hij nooit voor de zonden van de hele wereld gestorven zijn en ook nooit zijn opgestaan uit de dood. Dan was er dus nooit nieuw leven gekomen en ook nooit een nieuwe schepping. Dan had God nooit Zijn plan uit kunnen voeren. Natuurlijk kon Hij het ook op een andere manier oplossen, maar God wilde het doen zoals Hij bedacht had. En het aardige is dat de satan Hem daar een handje bij helpt. Met plezier nog wel! Niettemin, het was een domme zet van de satan en dat meteen al in het begin. Hij staat vet **schaak**.

De doodsteek

1 Kor. 2: 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, *bestaande* in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was.
8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

De satan, samen met zijn kornuiten. zijn de oversten van deze wereld. Hij heeft er alles aan gedaan om de Heere Jezus aan het kruis te krijgen. Dat is hem gelukt, zoals je weet. Eindelijk verlost van die Spelbreker. En wederom, wat zal hij gelachen hebben! De eerste zet was mislukt, maar deze was echt een goeie. Niet dus!

Als de satan geweten had hoe Gods plan in elkaar zat, dan had hij nooit de Heere Jezus laten kruisigen. Wat zijn overwinning leek, werd zijn ondergang.

Hebr. 2: 14 Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door de dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;

Dank zij de dood en opstanding van de Heere Jezus is de kop van de satan vermorzeld (Gen. 3: 15). Hij spartelt nog wat na (kan zeker niet tegen z'n verlies), maar het is: **schaakmat!**

HET EVANGELIE VAN DE SATAN 1

Op verzoek van Bram.

Weet je wat het woord Evangelie betekent? Blijde Boodschap. Dat is de Blijde Boodschap van het Woord van God. Daarom schrijven we Evangelie ook altijd met een hoofdletter. Voor dit onderwerp zal ik het helaas met een kleine letter moeten schrijven. Je begrijpt wel waarom. Heb jij wel eens gehoord van een blijde boodschap van de satan? Hij heeft wel een boodschap, maar blij word je er niet van. Zeker niet als je de echte Blijde Boodschap kent.

We zullen zien wat die 'blijde boodschap' van de satan voorstelt.

- Gen. 3: 1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij (de slang) zei tot de vrouw (Eva): Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van alle bomen in deze hof?
- 2 En de vrouw zei tot de slang: Van de vrucht van de bomen van deze hof zullen wij eten;
- 3 maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.
- 4 Toen zei de slang tot de vrouw: Gijlieden zult de dood niet sterven;
- 5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.

Als God iets gezegd heeft, dan is het zo. Toen Eva van die boom at, is zij ook gestorven. Niet direct, maar gestorven is ze. De satan gebruikt het Woord van God wel vaak, maar hij geeft er een andere draai aan. Hij wordt ook wel de dooreenwerper genoemd. Hij gooit alles door elkaar. Wat eerst recht was, maakt hij krom.

De satan ontkent ook niet dat God bestaat, of dat Hij gesproken heeft. Hij zegt alleen: 'God zegt dat wel, maar Hij bedoelt er iets anders mee. Het staat wel in de Bijbel, maar dat moet je anders lezen. Genesis moet je niet letterlijk nemen, dat is allemaal symboliek. De Heere Jezus is niet echt opgestaan. Dat is een legende. Hij heeft wel bestaan en Hij was ook wel een goed mens, maar opgestaan en de Zoon van God? Nee, dat niet'.

Weet je wat het betekent als de Heere Jezus wel voor onze zonden gestorven is, maar niet opgestaan?

1 Kor. 15: 17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.

Als Hij niet is opgestaan uit de doden, dan is er voor ons geen enkele hoop meer. Dan zouden wij onszelf moeten verlossen en dat is precies wat de satan beweert. En hij zegt erbij dat we dat ook kunnen. De mens is namelijk niet zo slecht. Je moet er ook altijd van uitgaan dat de mens goed is. Dat komt namelijk omdat er een God is. Die God woont in ieder mens. Daarom zijn er ook nooit oorlogen en is er nooit ruzie. Eigenlijk is alles hier perfect. Nou ja, niet helemaal, maar daar kunnen we wat aan doen. En hoe beter jij je best doet in dit leven, hoe beter jij het in een volgend leven zult hebben.

Dat er een God is, hoef ik gelukkig niet te ontkennen, maar weet je wel wie momenteel de god van deze wereld is? Juist, de satan. Je begrijpt zeker wel dat het een erg geruststellende gedachte is dat die god in ieder mens woont. Of niet? Die god heeft geen Blijde Boodschap, maar een grote boodschap. Het lijkt heel wat, maar het is niks. Trouwens, wat doe jij meestal met een grote boodschap? Goed zo!

HET EVANGELIE VAN DE SATAN 2

Iedereen die zegt dat de mens goed is, verkondigt niet het Evangelie, maar de boodschap van satan. Let maar op.

- Rom. 3: 10   Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;
11   Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt.
12   Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is *ook* niet tot één toe.
13   Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen.
14   Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid;
15   Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten;
16   Vernieling en ellendigheid is in hun wegen;
17   En de weg des vredes hebben zij niet gekend.
18   Er is geen vreze Gods voor hun ogen.

Misschien denk je: ‘Nou, zo erg is het toch niet met mij’. Dat denken de meeste mensen. Sommigen worden zelfs kwaad als ze dit lezen, maar God zegt dat er in ons geen goed woont. Wij zoeken God niet en we kunnen zelf wel denken dat het allemaal best meevalt, God denkt er anders over.

Waarom denk je dat onze keel een geopend graf wordt genoemd? Dat komt door het slangenvenijn dat we uitkramen. Heb je wel eens bij een geopend graf gestaan? En hoe komt de dood eigenlijk in de wereld? Juist, door de slang uit Genesis 3. Die slang die de god van deze wereld is en die in alle mensen woont. Dat is echt iets om trots op te zijn.

Noem mij maar eens één godsdienst op die zegt dat je jezelf niet verlossen kunt. Die is er niet. Ja, één en dat is de Godsdienst van de Bijbel. Gelukkig zegt de Bijbel erbij dat helemaal niet erg is dat je jezelf niet kunt verlossen. Dat probleem is namelijk opgelost door onze Heere Jezus Christus. Hij is voor ons gestorven en heeft de schuld betaald. Wat meer is, Hij is opgestaan uit de doden en heeft nieuw leven gekregen. Hij heeft de dood overwonnen en dus de satan. Waarom deed Hij dat? Omdat jij daardoor weer in staat bent de levende God te dienen.

De satan mag dan de god van deze eeuw (tijd) zijn, Christus is de God van de nieuwe eeuw. Dat is pech voor al degenen die in new age geloven. Zij laten zich leiden door de god van deze eeuw. Ze werken aan zichzelf en aan de wereld en zingen uit volle borst: ‘Let us make a better world’. Nou, forget it!

Er is maar Eén Die een betere wereld maakt en zal maken en dat is de God van het Evangelie met een hoofdletter. Geloof je me niet? Hoeft ook niet, maar lees dan wel even de Bijbel.

Voor welke god kies jij? Voor de god met of zonder hoofdletter? Ben je hoogmoedig en denk je dat je het zelf wel kunt, of geef je je over aan Hem aan Wie je alles te danken hebt? Aan Hem die het leven gegeven heeft en de adem en alle dingen. Als je het van mij wilt weten? Geef mij de Laatste maar. Hij vraagt maar één ding: ‘Geloof in Mij en in Mijn Woord’. Dat Woord gaat over Zijn Zoon Die jouw leven kan redden. Als je dat gelooft, trekt God je uit de klauwen van de satan en ben je meteen verlost van dat ‘evangelie’ met een kleine letter.

Er valt nog veel meer over de satan te vertellen, maar ik heb er genoeg van. Tabee.

DE BIJBEL? IK SNAP ER NIETS VAN

Dat hoor je nogal eens. Mensen geven de moed op om nog iets van de Bijbel te willen snappen. Het interesseert ze niet meer. Het is toch te moeilijk. Bovendien, er zijn zoveel kerken en geloven en ieder heeft zijn of haar eigen Bijbeluitleg. Ze zeggen dan: ‘Ieder mens heeft zijn eigen godsdienst’ en bedoelen daarmee dat ieder mens de Bijbel op zijn eigen manier uitlegt of interpreteert. Interpretieren is zo ongeveer hetzelfde als uitleggen.

Weet jij waarom de Bijbel zo moeilijk te begrijpen is? Daar zijn namelijk een paar redenen voor. Ten eerste:

- 1 Kor. 2: 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, *bestaande* in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was.
8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Daar hebben we het al over gehad. Gods wijsheid, Zijn plan, kun je in het Oude Testament wel vinden, maar het staat er allemaal heel bedekt. Anders had de duivel er een stokje voor gestoken. Nu mag hij het best weten, want al Gods beloften zijn in de opstanding van Christus vervuld. De kop van de satan is inmiddels vermorzeld. Wat er nu nog te gebeuren staat, kan hij toch niet meer tegenhouden. In het Nieuwe Testament wordt daarom ook uitgelegd wat er in het Oude verborgen was. Ten tweede:

- 2 Kor. 3: 15 Maar tot de huidige dag toe, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt een deksel op hun hart.
16 Doch zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen.

Als je de wet van Mozes blijft lezen, zul je echt nooit begrijpen wat er in de Bijbel staat. Daar zorgt God wel voor. De wet is vervuld door Christus en sindsdien leven wij niet meer onder de wet, maar onder de genade. Als je dus in een kerk zit waar het leven onder de wet gepredikt wordt, dan kun je er haast wel zeker van zijn dat je alleen maar magere melk te drinken krijgt. En dan is het nog maar de vraag of die magere melk niet ook nog zuur is. Dan lijkt het wel op melk, maar je wordt er ziek van. Dat is geen Blijde Boodschap. Ten derde:

- 1 Kor. 2: 14 Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

Als je wedergeboren bent, dan heb je de Heilige Geest ontvangen. Dan ben je niet alleen meer een natuurlijke mens, maar ook een geestelijke. Dat klinkt wel een beetje raar hè? Toch is het zo; je bent een geestelijke, omdat je de Heilige Geest ontvangen hebt. En door de Heilige Geest kun jij het Woord van God begrijpen. Je moet die Geest dan wel de ruimte geven. Als je blijft denken zoals de natuurlijke mens denkt, dan zul je de Bijbel dus nooit leren begrijpen. De Bijbel is er alleen maar voor de mensen die zich echt willen onderwerpen aan hun grote God en Zaligmaker, namelijk Jezus Christus. Als de Bijbel dus voor jou een gesloten boek is, ga dan eens bij jezelf na of één van de laatste twee punten op jou van toepassing zijn.

OUD EN NABIJ DE VERDWIJNING 1

Die kant gaat het met mij al aardig op. Dat is niet zo erg, want het is toch alleen maar mijn oude leven. Het nieuwe leven dat ik uit genade gekregen heb, zal altijd blijven.

Nu ben ik ook niet van plan over mijn oude leven te vertellen. Zo ongeveer 600 jaar voor onze jaartelling was er iets anders dat oud en nabij de verdwijning was, namelijk de wet van Mozes. Dat is de wet die het volk Israël kreeg nadat zij uit Egypte verlost was. Daarom nu eerst wat geschiedenis.

Ex. 24: 7 En hij (Mozes) nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren des volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen.

Die wet was een soort trouwakte. Je zou ook kunnen zeggen dat in die wet de huwelijkse voorwaarden stonden. De wet wordt hier het boek des verbonds genoemd. Als je trouwt, sluit je namelijk een verbond met je partner. Wie trouwde er dan? Het volk Israël. Met wie? Met God. God (de Man) wilde wel met Israël (de vrouw) trouwen, maar die vrouw moest dan aan een aantal voorwaarden voldoen. Die voorwaarden stonden in de wet, in het boek des verbonds. Als Israël zich aan die voorwaarden hield, zou God voor haar zorgen en haar zegenen. Als Israël zich niet aan de voorwaarden hield, zou God haar vervloeken. Lees Deuteronomium 28 maar eens. Israël hield zich natuurlijk niet aan de wet, daarom beloofde God iets nieuws.

Jer. 31: 31 Ziet de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

Met het huis van Israël worden de tien stammen bedoeld. Het huis van Juda bestaat uit de twee stammen, Juda en Benjamin, met nog een gedeelte van de stam van Levi. Tezamen zijn zij geheel Israël. Die verdeling in tien en twee stammen moet je even onthouden, want daar kom ik nog op terug.

De trouw van Israël heeft niet lang geduurd. Ze hadden beloofd zich aan de huwelijkse voorwaarden te houden, maar deden het niet. Ze waren ontrouw en gedroegen zich als hoer. Israël diende namelijk andere goden. Dat is hetzelfde als echtbreuk plegen. Daarmee hadden zij het verbond met God vernietigd, gebroken, ongeldig gemaakt.

Jer. 3: 8 En Ik zag, als Ik ter oorzaak van alles, waarin de afgekeerde Israël overspel bedreven had, haar verlaten, en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.

In Deut. 24: 1 staat dat als de man iets schandelijks aan de vrouw vindt, hij haar met een scheidbrief wegzenden mag. Dat schandelijks blijkt volgens de Heere Jezus hoererij of overspel te zijn (Matt. 5: 31). 'De afgekeerde Israël' (dat zijn de tien stammen) had overspel gepleegd. Ze hadden andere goden gediend. Daarom heeft God hen met een scheidbrief weggestuurd, de ballingschap in. Einde huwelijk! Juda hoereerde ook, maar kreeg geen scheidbrief. In het volgende stukje zullen we zien hoe God verder met Juda gehandeld heeft.

OUD EN NABIJ DE VERDWIJNING 2

Liep het met de afgodendienst van de tien stammen de spuigaten uit, bij de twee stammen was het al niet veel beter. Zelf vonden ze dat het wel meeviel.

Jer. 2: 35 Nog zegt gij: Zeker, ik ben onschuldig; Zijn toorn is immers van mij afgekeerd. Ziet, Ik zal met u rechten, omdat gij zegt: Ik heb niet gezondigd.

Lekker schijnheilig. Omdat Juda niet in ballingschap weggevoerd was, concludeerden zij daaruit dat ze niet gezondigd hadden. Anders had God hen immers wel gestraft. God zou Juda nog straffen. Niet veel later werd zij weggevoerd naar Babel. Ondanks dat bleef Israël toch de vrouw van God.

Rom. 7: 1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft?
2 Want een vrouw, die onder de man staat, is aan de levende man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans.
3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt.
4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, *namelijk* Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

De vrouw in Rom. 7 is Juda en de Man is de JEHOVAH van het Oude Testament. Zij waren met elkaar getrouwd. Omdat de Heere Jezus, Die Dezelfde is als de JEHOVAH van het Oude Testament, gedood werd, leefde de Man niet meer. En omdat Hij gestorven is, is de hele mensheid met Hem gestorven, inclusief Juda (2 Kor 5: 15). Vanaf dat moment is de vrouw (de twee stammen) vrij van de wet. Zij kan dus met een andere Man omgaan. Daartoe worden ze ook opgeroepen. Die Man is de opgewekte Christus.

Dus, de tien stammen zijn met een scheidbrief weggestuurd en waren zo al vrij van de wet. De twee stammen zijn door het sterven van de Man verlost van de wet. Als zij nu een andere Man aanhangen, namelijk Christus, dan zijn de huwelijksvoorwaarden (de wet) van de vorige Man niet meer van toepassing. Dan geldt de wet van de huidige Man, Jezus Christus.

Hebr. 8: 8 Want *hen* berispende, zegt Hij tot hen: Ziet de dagen komen, spreekt de HEERE, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;
13 Als Hij zegt: Een nieuw *verbond*, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Hebr. 8 citeert uit Jeremia 31. Daar wordt al geschreven over het Nieuwe Verbond dat komen zou, 600 jaar voor onze jaartelling. En als het Nieuwe Verbond aangekondigd wordt, dan is vanaf dat moment het lopende verbond het Oude Verbond. Net als je ouders je een nieuwe fiets beloven (hè, weer die fiets). Vanaf dat moment spreek je over je oude en over je nieuwe fiets. Zodra je de nieuwe fiets hebt, heeft de oude fiets voor jou geen functie meer. Bij de opstanding van Christus kwam het Nieuwe Verbond. **Het Oude Verbond is verdwenen.**

MEER REDENEN VOOR DE KOMST VAN DE WET 1

Rom. 3: 20 Daarmee zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

Hoe weet je of je iets niet mag of wel moet? Alleen maar door de regeltjes die er zijn. Als je naar school gaat, weet je dat je niet mag spijbelen. Hoe weet je dat dan? Gewoon omdat dit een regel is, een wet. Spijbel je toch, dan weet je heel goed, dat je die regel overtreedt. En hoe vaak komt het niet voor, dat je geen zin hebt om naar school te gaan? En hoe vaak zeg je dan niet in jezelf: 'Zal ik stiekem spijbelen? Ik heb absoluut geen zin om naar die rot school te gaan.' (Denk nu niet: 'Dit gaat niet over mij, want ik vind het hartstikke leuk om naar school te gaan', want dan verzinnen we gewoon iets anders.)

Stel je nu eens voor dat er helemaal geen schoolwet bestaat. Je gaat naar school, omdat men zegt dat het goed voor je is, of omdat je het leuk vindt of, verzin zelf nog maar wat. En vandaag heb je geen zin om te gaan. Nou, dan ga je toch niet.

Overtreed je dan een regel of wet? Nee, want die is er niet. Je bent vrij om te doen en te laten wat je wilt. (Droom, droom: zag de wereld er maar zo uit!)

Rom. 7: 7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten *zonde te zijn*, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren.

8 Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht (gewerkt); want zonder de wet is de zonde dood.

Mooi is dat. Als God geen wet gegeven had, dan zouden we dus ook niet zondigen. Immers, de zonde wordt veroorzaakt door het gebod (vers 8). Daar zit iets in. Maar hoe zit het dan met de mensen die in God noch gebod geloven? Zondigen zij niet? Zijn zij 'heilige boontjes'?

Je hoeft maar om je heen te kijken en je weet dat dit niet zo is. Dat komt, omdat zij zichzelf wetten gemaakt hebben.

Rom. 2: 14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet;

15 *Als* die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander beschuldigende, of ook ontschuldigende.

De wet vertelt niets anders dan wat de mens allang weet. De mens weet heel goed wat kan en niet kan. Als hij iets doet wat niet mag, dan wordt hem dat even fijntjes door zijn geweten medegedeeld. Mensen die in God noch gebod geloven zijn dus geen heilige boontjes, maar heidense boontjes. Zij zondigen net zo hard als degenen die de wet wel hebben. Bovendien:

Rom. 5: 12 Daarmee, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Wet of geen wet, iedereen gaat dood. Daaruit blijkt dat ieder mens van nature een zondaar is. De wet maakt alleen duidelijk dat het ook werkelijk zo is. En omdat ieder mens een zondaar is, wordt hij door diezelfde wet ter dood veroordeeld. Als God recht spreekt, hanteert Hij namelijk de wet.

MEER REDENEN VOOR DE KOMST VAN DE WET 2

Nu doet het onwaarschijnlijke geval zich voor dat jij echt gespijeld hebt. Je wordt gesnapt en moet je melden bij de conciërge. Helaas, twee middagen terugkomen. Dat is flink balen.

Ergens, heel diep in je hart, weet je dat het eigen schuld dikke bult is. De regel is: niet spijbelen. Je doet het toch en dus heeft de conciërge het volste recht jou straf te geven. Zo werkt wet. Op overtreding volgt veroordeling en op veroordeling uitvoering van de straf.

Nu een vraag: ben jij, op grond van de wet, door God veroordeeld? De kans is groot dat je "nee" zult zeggen. De Heere Jezus heeft immers jouw zonden gedragen en is door God veroordeeld tot de dood des kruises. Hij is in jouw plaats aan het kruis gestorven.

Rom. 5:8 Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

Hij heeft voor onze zonden betaald. Stel je nu eens voor dat er geen wet was. Hoe had God de Heere Jezus dan kunnen veroordelen? Als er geen wet is, dan is er immers ook geen overtreding.

Rom. 4: 15 Want de wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen overtreding.

Die wet moest er dus in ieder geval ook komen om de Heere Jezus te kunnen veroordelen. En ik denk dat dit ook de reden is geweest waarom God Juda (de 2 stammen) niet met een scheidbrief heeft weggezonden. We weten nu zeker dat de Heere Jezus geboren is uit een vrouw en onder de wet (Gal. 4: 4). God had daardoor het volste recht om de Heere Jezus te veroordelen. Niet omdat Hij Zelf gezondigd had, maar omdat Hij onze zonden op Zich nam.

2 Kor. 5: 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Als de straf voltrokken is, dan geldt de overtreding niet meer. Volgens het recht van Gods wet is de Heere Jezus voor ons aan het kruis gestorven. Daarmee is gerechtigheid geschied. Niet onze gerechtigheid, maar Gods gerechtigheid. En omdat het vonnis voltrokken is, kunnen wij voor God rechtvaardig zijn door en in Jezus Christus. Dat geldt voor iedereen. De enige voorwaarde die God stelt, is geloof.

Om misverstanden te voorkomen, moet ik nu even weer terug naar de vraag of je op grond van de wet door God veroordeeld bent. Natuurlijk heeft de Heere Jezus onze zonden op Zich genomen, maar:

Gal. 2: 19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.

20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij...

Omdat Christus door de wet gestorven is, ben ik dat ook. Indien Eén voor allen gestorven is, zo zijn allen gestorven (2 Kor. 5: 15). Hij heeft de straf gedragen, maar juridisch, volgens de wet, zijn wij net zo goed gestorven. En omdat wij door de wet gestorven zijn, zijn wij ook voor de wet gestorven. Dat betekent dat de wet geen invloed meer op ons heeft. Wij leven niet meer voor of onder de wet, maar wij leven voor God. Dat is in elk geval de bedoeling.

MEER REDENEN VOOR DE KOMST VAN DE WET 3

Wet betekent niet alleen geboden en verboden, maar vooral onderwijzing. De wet leert ons bepaalde dingen. Welke? Dingen van de toekomstige eeuwen. Die eeuwen zijn inmiddels begonnen, bij de opstanding van onze Heere Jezus Christus (zie Efeze 2: 7).

Hebr. 10: 1   Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.

De wet is een schaduw der toekomstige goederen. Dus een voorbeeld van iets dat nog moest komen. Als jij tussen een lamp en de muur gaat staan, dan zie je jouw schaduw op de muur (als de lamp tenminste aan is). Jij bent niet die schaduw, maar het is een beeld van jou. Als iemand alleen maar jouw schaduw kon zien, dan kan hij ongeveer weten hoe jij er uitziet.

Zo is het ook met de wet. Als we in de wet kijken, dan zien we een schaduw van Christus. Natuurlijk niet van hoe Hij er aan de buitenkant uitziet. Je ziet dan hoe Hij is en wat Hij doet, of inmiddels gedaan heeft. De Heere Jezus zei tegen de Emmaüsgangers:

Luk. 24: 25   ... O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven **al** hetgeen de profeten gesproken hebben!

26   Moest de Christus niet deze dingen lijden, en *alzo* in Zijn heerlijkheid ingaan?

27   En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem *geschreven* was.

Mozes wordt hier apart genoemd, maar ook hij was een profeet. Daarom spreekt de wet van Mozes net zo goed over Christus als de profeten dat doen. In Hebr 10: 7 staat: ‘Toen sprak Ik (Christus): Zie, Ik kom (**in het begin des boeks is van Mij geschreven**) om Uw wil te doen, o God!’ Heel de Bijbel spreekt over Christus, van de eerste tot en met de laatste bladzijde. Soms letterlijk, maar vaak in beelden. Een paar voorbeelden:

Als je de wet overtreedt, moet je gedood worden. De Heere Jezus overtrad de wet op het moment dat Hij onze zonden op Zich nam. Hij moest dus sterven.

Als iemand een slaaf kocht uit zijn eigen volk (een Israëliet dus), dan moest die slaaf 6 jaren dienen. In het zevende jaar werd hij vrijgelaten. De slaaf kon ook besluiten om niet weg te gaan. Dan moest zijn heer met een priem zijn oor doorboren en die priem in de deur steken. En als je oor ‘doorboord’ is, dan kun je goed horen. Dan ben je horig, gehoorzaam aan je heer. Zo heeft Christus Zijn oren laten ‘doorboren’ en is ook na Zijn opstanding gehoorzaam gebleven aan Zijn Vader.

Hebr. 9:14   Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?

Het bloed van Christus (dat is Zijn leven) reinigt onze gewetens van boze werken. Dat deed Hij niet aan het kruis, want daar betaalde Hij de rekening. Hij doet dat nu, vanaf het moment dat Hij Zich onstraffelijk opgeofferd heeft. Dat is na Zijn opstanding. Aan het kruis was Hij straffelijk, anders zou Hij immers niet gekruisigd zijn (zie ook ‘het offer van Christus’). En zoals Christus nu gehoorzaam is aan Zijn Heer, zo zouden wij nu gehoorzaam zijn aan onze Heer. Over zulke dingen spreekt de wet. Toen was het een beeld, nu is het werkelijkheid.

DE BEDIENING DES DOODS

Ex. 24: 7 En hij (Mozes) nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren des volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen.

Hadden ze dat maar nooit gezegd, want belofte maakt schuld. Als het volk goed geluisterd had, kon ze weten dat het onmogelijk is alles te doen wat in de wet staat. Toen niet en nu niet. Toegegeven, er zijn wel mensen die denken dat ze het kunnen en ook vinden dat ze het er aardig vanaf brengen. Maar wat is aardig en wie bepaalt wat erg is en minder erg? Wij mensen hebben misschien onze ideeën over wat goed en slecht is wat bijgesteld. Daarom denken we ook dat we brave burgers zijn. We doen nog geen vlieg kwaad. Het valt allemaal best wel mee. Nou, de Bijbel is er heel duidelijk over.

Jak. 2: 10 Want wie de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle.

Of, wat vind je van deze?

Gal. 3: 10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Dat is een citaat uit Deut. 27: 26. Vervloekt, verbannen, weg ermee! Eén foutje en je bent er geweest. Wees eerlijk, heb je nooit een foutje gemaakt? Ook niet stiekem, of per ongeluk? Weet je nog wat er in Rom. 3 staat? 'Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, er is *ook* niet tot één toe'. Zo kunnen we nog wel een aantal bladzijden doorgaan. De Bijbel staat er vol mee. Niet helemaal gelukkig. Er wordt ook nog positief over de mens geschreven. Niet omdat die mens ineens beter zijn best is gaan doen of zo. Nee, dat komt omdat dé Mens het voor ons heeft opgeknapt en er daardoor een nieuwe mensheid is ontstaan.

Gal. 3: 13 Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.

De wet vervloekt de mens, maar onze Heere Jezus Christus heeft die vloek op Zich genomen. En als Hij ons heeft verlost van de vloek der wet, moet jij dan weer onder diezelfde wet gaan leven? Als je dat doet, word je weer vervloekt. Moet Christus dan opnieuw een vloek worden. Wil je dat Hij nóg een keer gekruisigd wordt? Daar vraag je dan toch om? Wil je dat?

In 2 Kor 3: 7 staat dat de wet een bediening des doods is. Ben je levensmoe of denk je dat Christus levensmoe is? Hij in ieder geval niet.

Hoewel het lijkt of dit persoonlijk aan jou geschreven is en in zekere zin is dat ook zo, hoef je het niet persoonlijk op te vatten. Tenminste niet als je niet onder de wet leeft. Is dat wel zo, ja, dan toch wel. De Bijbel is er erg duidelijk over. Daarom zal ik er ook nog uitvoerig op terugkomen. Niet alleen op de wet, maar ook wat daarvoor in de plaats is gekomen. Maar eerst even een ander onderwerp tussendoor. Later zullen we zien dat het misschien toch wel sterk met dit onderwerp overeenkomt.

ZONDE 1

Je bent uitgenodigd voor een feestje, maar je kunt niet komen. Maandag een proefwerk en daar moet je een goed cijfer voor halen. Flink blokken dus. Wat zeg je dan? 'Zonde! Had ik net zo'n zin in een feestje en nu kan ik niet.'

Waarom noem je dat nu zonde? Omdat je een feestje misloopt. Het doel of het plan was om naar dat feestje te gaan, maar dat mis je nu. Zo is het met alle zonde. Alles wat z'n doel mist, is zonde.

Rom 1: 20   Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

21   Omdat zij (de hele mensheid), God kennende, *Hem* als God niet hebben **verheerlijkt of gedankt**; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;

God is de Schepper en wij zijn door Hem geschapen. Wij zijn dus Zijn eigendom. Iedereen kan weten dat de zaken er zo voorstaan. God heeft dat niet alleen in Zijn Woord geopenbaard, maar van het begin af aan al in Zijn schepping duidelijk gemaakt. Het staat in de sterren 'geschreven' en in de natuur. Lees Psalm 19 maar eens.

En hoewel alle mensen God kunnen kennen, verheerlijken en danken ze God niet.

Ps. 150: 6   **Alles wat adem heeft, love den HEERE! Hallelujah!**

Het laatste vers uit de laatste Psalm. Alles wat adem heeft, love den HEERE! Daarom heeft God ons geschapen. Wij schepselen zouden Hem, de Schepper, loven, aanbidden, danken, verheerlijken. Of:

Luk. 4: 8   En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Ga weg van Mij, satan, want er is geschreven: **Gij zult den HEERE, uw God, aanbidden, en Hem alleen dienen.**

Omdat wij Zijn eigendom zijn, behoren wij Hem te dienen. Als je een doel in je leven wilt hebben, dan zou dit dat doel moeten zijn. Nu heb je ook meteen een antwoord op de vraag wat de zin van het leven is: God zoeken en Hem dienen.

Maar ja, het probleem is dat alle mensen zijn afgeweken. Iedereen is voor God onnuttig geworden (weer Rom. 3: 12). Waarom onnuttig? Omdat ze afgeweken zijn. Dat noemt de Bijbel zonde. Weer even op herhaling:

Rom. 3: 9   ... Want wij hebben te voren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn;

10   Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één;

11   Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt;

12   Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, er is *ook* niet tot één toe.

Vers 9 zegt dat alle mensen onder de zonde zijn. In de volgende verzen legt Paulus uit waarom dat zo is. Alle mensen doen dus niet waarvoor ze gemaakt zijn, namelijk God dienen. Zonde, maar dat heeft natuurlijk alles met de zondeval te maken.

ZONDE 2

- Rom. 5: 12 Daaron, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.
- 13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.
- 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

Moeilijke zinnen, maar het komt hierop neer: door één mens is de zonde in de wereld gekomen en door die zonde de dood. Ieder mens gaat dood en daaruit blijkt dus dat de zonde in ieder mens zit. Dat geldt zelfs voor baby's die geen gelegenheid hebben gehad om zondige daden te doen. Men noemt dat erfzonde, omdat we die zonde van Adam hebben geërfd. Dat woord staat niet in de Bijbel, maar het geeft wel goed weer hoe het in elkaar zit. Wij hebben het leven van Adam in ons en dus ook zijn zondige natuur.

Het lijkt een beetje vreemd dat wij het leven van Adam in ons hebben. Die man is immers al zolang dood! Toch is het heel Bijbels om dat zo te zeggen.

- Hebr. 7: 9 En, om zo te spreken, ook Levi, die tienden neemt, heeft door Abraham tienden gegeven;
- 10 Want hij was nog in de lenden des vaders, als hem Melchizédek tegemoet ging.

Abraham, Izak, Jakob en dan komt Levi pas. Abraham was de overgrootvader van Levi. Toch wordt hij hier de vader van Levi genoemd. Levi is uit het zaad van Abraham voortgekomen, net als Izak en Jakob en later heel Israël. En zoals hier Levi uit de lenden van Abraham is voortgekomen, zo is uiteindelijk de hele mensheid uit de lenden van Adam voortgekomen. De hele mensheid bestaat uit adamieten, of zoals men het woord **Adam** vertaald heeft, uit **mensen**. Daarom hebben wij dezelfde natuur en dus ook dezelfde zondige natuur als Adam had. Zo worden wij geboren. Daar kunnen we niets aan doen en moeten ermee leren 'leven'.

Dat leven wordt in de Bijbel de natuurlijke mens genoemd. Maar ook de aardse mens, de oude mens, vlees, of gewoon zonde.

- Rom. 8: 8 En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

De oude mens kan God niet dienen, omdat de zonde daarin woont. Daarom heeft God door Zijn Zoon de zonde veroordeeld in het vlees. Alles wat met de oude mens te maken heeft, is rechtvaardig, want op grond van de wet, veroordeeld en ter dood gebracht. Daarom zijn alle mensen dood voor God. Hij heeft niets aan de natuurlijke mens, want die dient Hem toch niet (Rom. 8 vanaf vers 3).

Nu zouden er nieuwe mensen geboren moeten worden. Niet uit Adam, maar uit Christus. Christenen dus. Christus is zonder zonde en daarom zijn wedergeboren mensen ook zonder zonde. Zij zondigen nog wel, maar dat geldt niet meer, Die zonden hebben rechtvaardige vergelding gehad. Wat nu geldt, is het leven van Christus in ons. Dat leven zou geleefd moeten worden, want dat leven kan God wel behagen. Met dat leven mogen wij God dienen.

ZONDE 3

Uit het voorgaande blijkt dat het woord zonde in de bijbel lang niet altijd hetzelfde is als zondige daden. Uit de context moet blijken wat het woord betekent. Soms is dat de zondige natuur, soms ongelooft en soms zelfs wet.

- Hebr. 3: 17 Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over degenen, die **gezondigd** hadden, welker lichamen gevallen zijn in de woestijn?
- 18 En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan dengenen, die **ongehoorzaam** geweest waren?
- 19 En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege *hun ongelooft*.

Hier is zondigen hetzelfde als ongehoorzaam zijn, maar dat is weer hetzelfde als ongelooft. In alle gevallen deden ze niet waarvoor ze gemaakt waren. In plaats van God te dienen, waren ze ongehoorzaam aan Hem. Ze hoorden niet naar Zijn Woord, geloofden niet in Zijn Woord en dat is zonde. Maar ook hier geldt: ze hadden hun doel gemist.

- Rom. 6: 1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de **zonde** blijven, opdat de genade te meerder worde?
- 2 Dat zij verre. Wij, die der **zonde** gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?
- 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?
- 4 **Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in de dood**, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, **alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden**.

Het is niet zo ingewikkeld als het lijkt. Als je voor zonde oude mens invult, dan wordt het opeens helemaal duidelijk.

De oude mens is met Christus gestorven door de doop in de dood. Dopen is één worden met. Als Christus naar de oude mens gestorven is, dan zijn wij dat ook. De vraag is daarom ook: Als onze oude mens gestorven is, moeten we het dan weer tot leven brengen? Dat heeft geen zin, want die oude mens kan God toch niet dienen. Het antwoord op de vraag is dus duidelijk: 'Dat zij verre'. In plaats daarvan worden we opgeroepen om in nieuwigheid des levens te wandelen. Dat is het leven van Christus. Dus, niet de oude mens, maar de nieuwe mens. De oude mens is zonde, de nieuwe mens is zonder zonde. Als we in de zonde blijven, dan leven we naar de oude mens en die kan God niet dienen. Dan missen we dus ons doel.

- Rom. 6: 13 En stelt uwe leden niet der zonde, tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfven Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.
- 14 Want de **zonde** zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de **wet**, maar onder de genade.

Zonde en wet zijn hier hetzelfde. Als je onder de wet leeft, dan heerst de oude mens over je. De nieuwe mens krijgt dan geen kans om de levende God te dienen. Leven onder de wet is dus ook je doel missen. Dat zou zonde zijn. Daarom kun je beter het nieuwe leven leven. Dat leven heeft niets met wet te maken, maar alles met genade. Zonde en wet zijn wapenen der ongerechtigheid, maar genade is een wapen der gerechtigheid. Dat is tot eer van God.

TWEE BOMEN 1

Weet je nog hoe alle ellende voor de mens begonnen is?

In het midden van de hof van Eden stonden twee bomen: de boom des levens en de boom der kennis van goed en kwaad. Van de boom des levens mochten ze wel eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad niet.

- Gen 3: 1 En zij (de slang) zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?
- 2 En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten;
- 3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.
- 4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven;
- 5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.
- 6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.

Zo is het allemaal begonnen en dit was meteen het begin van het eind.

Nu moet je eens goed letten op de overeenkomsten tussen deze boom en de wet. Door te eten van de boom weet je wat goed en kwaad is; door te eten van de wet weet je ook wat goed en kwaad is. De boom was begeerlijk om verstandig te maken. Zo is het ook met de wet. We hebben ons hele leven lang met wetten te maken, omdat ze zo goed voor de mensen zijn. Je doet er verstandig aan je aan allerlei regels te houden. Doe je dat niet, dan kom je in de problemen. Daarom zijn jouw ouders ook voortdurend bezig je te vertellen wat wel en wat niet mag. Daar word je verstandig van, vinden zij.

Eva zag ook dat de boom goed was tot spijze. Dat is de wet ook. Als we naar de wet kijken, dan kunnen we alleen maar zeggen dat zij goed is. Er valt helemaal niets op aan te merken. Dat zegt de Bijbel ook:

Rom. 7: 12 Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed.

Er is dus helemaal niets mis met de wet en zo te zien met de boom der kennis van goed en kwaad ook niet. Wat is dan het probleem? Wel, als je van die boom eet, dan zul je zeker sterven. Die boom is dus als het ware een bediening des doods. Hé, dat hebben we eerder gelezen! De wet is namelijk ook een bediening des doods (2 Kor. 3: 6 B 11). Door de wet word je geoordeeld en zul je zeker sterven.

Zoals je ziet, is de boom der kennis van goed en kwaad een type, een beeld, van de wet. God heeft ze allebei Zelf in de schepping gezet. Beide zijn goed, maar niet om van te eten. De mens kan ze namelijk niet verdragen. Het slechte zit hem niet in de boom of de wet, maar in de mens. Als je daarvan eet, word je hoogmoedig. Dan denk je dat je net zo goed als God zult worden. Dan heb je God niet meer nodig, want je bent zelf een god geworden. Als jij je aan de wet probeert te houden, dan zul je al snel naar andere mensen kijken en zien dat zij lang niet zo goed zijn als jij bent. Dan ga je andere mensen veroordelen. En denk je dat dit de bedoeling is? Dat wij op de wereld zijn om anderen te laten zien hoe goed wij wel niet zijn?